

ΤΑΡΓΚΑ

Το *Ατρόμητο* *Σηλυνοπούλου*

22

Η
ΣΠΑΘΑ
ΤΟΥ
ΔΗΤΙΟΥ

ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ

ΗΡΟΪΚΕΣ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

Η ΣΠΑΘΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥ

Ο ΤΑΡΓΚΑ, ΤΟ ΑΤΡΟΜΗ-
ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ, ΑΝ-
ΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ ΕΝΑ ΝΕΟ
ΑΛΛΟΚΟΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ
ΚΑΙ ΔΡΑ ΚΕΡΑΥΝΟΒΟ-
ΛΑ ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΣΗ ΤΗ
ΜΑΛΟΑ ΚΑΙ ΤΗ ΖΟΥΓ-
ΚΛΑ ΑΠΟ ΕΝΑ ΦΡΙΧΤΟ
ΚΙΝΔΥΝΟ!

ΚΕΦ 1. "Όπου ο Τάργκα κι' η Μα-
λόα δέν αναγνωρίζουν ένα
φίλο τους.

Τέσσερις μέρες και τέσ-
σερις νύχτες χτυπούν τὰ
τύμπανα τῶν Μπαντού. Χτυ-
πούν παράξενα, στέλνοντας
ένα μυστηριώδες μήνυμα. Ἀ-
πὸ τὴν περασμένη μέρα ὁ
Τάργκα ἔχει στείλει τὸν Ἀ-
τσίδα μετὸν Σάμπα στὸ χω-
ριὸ Ἰτάμπα γιὰ νὰ δοῦν τί
συμβαίνει.

Μὰ δεύτερη τῶρα μέρα
οὔτε ὁ Ἀτσίδα, οὔτε ὁ Σά-
μπα φαίνονται. Ὁ Τάργκα
ἀποφασίζει νὰ πάη ὁ ἴδιος
μαζὶ μετὴ Μαλόα.

—Παράξενο πράγμα, λέει
ἡ ὀμορφὴ κοπέλλα στὸ ἀτρό-
μητο Ἑλληνόπουλο. Τὰ τύ-
μπανα σταμάτησαν κι' ὅμως
οὔτε ὁ Ἀτσίδα, οὔτε ὁ Σά-
μπα φάνηκαν. Τὶ νάγιναν
ἀραγε;

Ὁ Τάργκα τῆς κάνει νόη-
μα νὰ σωπάσῃ. Τὸ αὐτὶ του
πῆρε ἕναν ἀδιόρατο θόρυβο.
Πιάνεται σὲ μιὰ κληματίδα
καὶ μ' ἕνα τίναγμα πηδάει
ψηλά στὰ κλαδιὰ ἐνὸς δέν-
τρου. Γρήγορα ἀνεβαίνει

στην καρυφή, στέκει για λίγο και ξανακατεβαίνει.

— Πέντε μαύροι... λέει στη Μαλόα. Πέντε μαύροι προχωρούν κατά κάτω κουβαλώντας... κάτι... Μά τι δέν μπορείς να διακρίνω. "Όμως...

— Σάν ν' άκουσα ούρλιαχτό λιονταριού, λέει η Μαλόα.

Ο Τάργκα είχε κι' όλας νοιώσει την όσμη του βασιληα της Ζούγκλας. Και για να φτάνη τόσο δυνατή ή όσμη σημαίνει πως είναι περισσότερο από ένα λιοντάρι.

Έν τώ μεταξύ ή Μαλόα σφυρίζει ελαφρά. Μέσα από τά δέντρα προβάλλει ένας έλεφαντας.

Είναι πέντε μέρες τώρα που ό Τάργκα συνάντησε τον έλεφάντα αυτόν μέσα στη ζούγκλα, όταν του είχε επιτεθή μιá τίγρις. Με τó μαχαίρι του τó άτρόμητο Έλληνόπουλο είχε σκοτώσει την τίγρι κι' ό έλεφαντας, σ' ένδειξι εύγνωμοσύνης τούς άκολουθούσε παντού. Η Μαλόα τόν είχε ονομάσει Μάσια (λουλουδι). Και τó πελώριο ζω έχει αγαπήσει τόσση τήν όμορφη νέα, ώστε σ' ένα σφύριγμα της τρέχει δίπλα της.

Η Μαλόα πηδά πάνω στη ράχη του έλεφαντα.

Ο Τάργκα, κάνοντάς της νόημα να τόν άκολουθήση, προχωρεί μπροστά.

Θέλει να φτάση τούς πέντε μαύρους που κουβαλούν τó άγνωστο αυτό αντικείμε-

νο που δέν μπόρεσε να διακρίνη μέσα στους θάμνους.

Άνάμεσα από τά πυκνά φυλλάματα, τέσσερις μαύροι κρατούν ένα είδος φορείου. Ένας πέμπτος βαδίζει πίσω τους ώπλισμένος με δόρυ και άσπίδα.

— Γρήγορα, Ντούγκου! (άδελφια) λέει ό ώπλισμένος μαύρος. Γρήγορα να βγαύμε από τά μέρη τούτα!

Ξαφνικά και οι πέντε στέκονται. Μπροστά στο μονοπάτι που άκολουθούν τρία λιοντάρια έχουν φράξει τó δρόμο. Βλέποντας τούς μαύρους βγάζουν άγριους βρυχηθμούς.

Οι μαύροι, πανικόβλητοι, πετούν τó φορείο που κρατούν και τó βάζουν στα πόδια. Τό ένα από τά λιοντάρια έχει χυμήσει κι' έχει θυβίσει τά νύχια του στη ράχη ενός μαύρου, ενώ τó δεύτερο έχει άρπάξει έναν άλλον από τά πόδια. Ένα τρίτο κυνηγά έναν άλλο κι' απέχει μόλις μιá πιθαμή από τόν τρίτο μαύρο.

Τήν ίδια όμως στιγμή, ό Τάργκα, που έχει φτάσει πηδώντας από κληματίδα σε κληματίδα κι' από δένδρο σε δένδρο πέφτει πάνω στο ένα λιοντάρι—αυτό που έχει θυβίσει τά νύχια του στη ράχη του ενός μαύρου— και τó θυβίζει τó μαχαίρι στον αύχένα. Τό θηριο πέφτει σαν κεραυνοβλημένο.

Μά τώρα τά δυο άλλα λιοντάρια αφήνουν τή λεία τούς και γυρίζουν ν' αντιμετωπί-

σουν τὸν καινούργιο τους ἀντίπαλο. Ὁ Τάργκα ἔχει τώρα ν' ἀντιμετώπιση δυὸ θηρία πράγμα ἐξαιρετικὰ ἐπικίνδυνο.

Ξαφνικὰ ἀκούγονται οἱ φωνές τῆς Μάουα:

— Γρηγορά, Μάουα, γρηγορά!

Καὶ μέσα ἀπὸ τὰ δέντρα φαίνεται νὰρχεται καλπάζοντας ὁ Μάουα, φέρνοντας στὴ ράχη του τὴ Μάλόα.

Μὲ τὴν πελώρια προβοσκίδα του ἀρπάζει ἀπὸ τὴ μέση τὸ δεύτερο λιοντάρι καὶ ἀρχίζει νὰ τὸ χτυπᾷ στὸ χοντροῦ κορμὸ ἑνὸς δένδρου.

Τὸ λιοντάρι θγάζει ἄγριους βρυχηθμούς, μὰ ὁ Μάουα δὲν τὸ ἀφήνει. Ἐξακολουθεῖ νὰ τὸ χτυπᾷ στὸ δένδρο.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Τάργκα ἔχει πιαστῆ σὲ θανάσιμη πάλη μὲ τὸ τρίτο λιοντάρι. Ἀνθρώπος καὶ ζῶο κυλιούνται στὸ ἔδαφος.

Μὰ ὁ ἀτρόμητος Ἕλληνας δὲν εἶναι ἀνίδεος σὲ κάτι τέτοια. Σὲ μιὰ στιγμή πού κατορθώνει νὰ ἐλευθερώσῃ τὸ δεξιὸ του χέρι, βυθίζει τὸ μαχαίρι του στὴν καρδιά τοῦ λιονταριοῦ.

Τὸ θηρίο τινάζεται δυὸ-τρεῖς φορές καὶ μένει ἀκίνητο. Ἐκεῖ νεκρό.

Ἀφήνοντας τὸ νεκρὸ λιοντάρι ὁ Τάργκα γυρίζει πρὸς τὸν ἐλέφαντα καὶ βλέπει τὸ τρίτο θηρίο ν' ἀγωνίζεται ἀπεγνωσμένα γιὰ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸ τρομερὸ σφίξιμο τῆς προβοσκίδας τοῦ Μάουα. Ὁ ἐλέφαντας καταβάλλει τεράστια προσπάθεια

νὰ κρατήσῃ τὸ ἐπικίνδυνο ζῶο. Μὰ τώρα τὸ ἔργο εἶναι εὐκόλο. Μ' ἓνα χτύπημα τοῦ μαχαιριοῦ του τὸ τρίτο λιοντάρι μένει ἀκίνητο. Ὁ ἐλέφαντας χαλαρώνει τὴν προβοσκίδα του.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ Μάλόα πάνω ἀπὸ τὴ ράχη τοῦ Μάουα βάζει μιὰ φωνή:

— Οἱ μαῦροι, Τάργκα! Φεύγουν, τὸ βάζουν στὰ πόδια! Πρέπει νὰ τοὺς προλάβουμε!

* * *

Πράγματι οἱ μαῦροι ἔχουν ἀπομακρυνθῆ. Βλέποντας ὅτι ἀπαλλάχθηκαν ἀπὸ τὸν κίνδυνο τῶν λιονταριῶν στέκονται γιὰ μιὰ στιγμή.

— Τὸ φορτίο πού κουβαλάμε εἶναι καταραμένο. Ντούγκου, λέει ὁ μαῦρος μὲ τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ. Πάμε νὰ φύγουμε! Ἄς τὸ παρατήσουμε δῶ χάμω!

— Ὁ λευκὸς πού σκότωσε τὰ λιοντάρια θὰ ἐπιτεθῇ σ' ἐμᾶς τώρα! λέει ἓνας ἄλλος. Πάμε!

Μὰ δὲν προλαβαίνουν. Γιατὶ μόλις γυρίζουν νὰ τὸ βάλουν στὰ πόδια, μὲ δυὸ πηδήματα τοὺς φτάνει ὁ Τάργκα.

— Ἐλεος, μπουάνα! (κύριε) λέει ὁ ἓνας ἀπ' αὐτοὺς. Αὐτὴ τὴ μούμια τὴ δρῆκαμε στὸ δρόμο. Δὲν τὴν κάναμε ἐμεῖς ἐτσι!

— Δὲν πρόκειται νὰ σὰς πειράξω, λέει ὁ Τάργκα. Μόνο σταθῆτε μιὰ στιγμή νὰ δοῦμε ποιὸς εἶν' αὐτὸς πού βρῆκατε!

Οἱ μαῦροι στέκονται. Ἡ

Μαλόα έχει πηδήσει κάτω από τον ελέφαντα κι' έχει τρέξει κοντά στο φορείο, που έχουν πετάξει οι πέντε μαύροι.

— Δέ φαίνεται για μούμια, Τάργκα! φωνάζει ή Μαλόα, στον Τάργκα που πλησιάζει. Μονάχα... για κύττα! Είναι δουτηγμένος όλος από το κεφάλι ως τα πόδια μέσα στο βούρκο!

Ο Τάργκα έχει πλησιάσει.

— Βούρκο; λέει. Χμ! Ο βούρκος αυτός είναι... Βέβαια, δεν υπάρχει τέτοιος έδω κοντά. Θα είναι από τους βάλτους Τίνγκα. Έ; κάνει ξαφνικά ο Τάργκα. Μά τούτος φαίνεται να με γνωρίζει!

Το χτύπημα του ρινόκερου έκσφενδονίζει το κορμί του στον αέρα!

— Και βέβαια, μπουάνα Τάργκα, λέει ο άνθρωπάκος, που ήταν αδύνατο να διακρι- νη κανείς τα χαρακτηριστικά του από το παχύ στρώμα του βούρκου που ήταν κολλημένο επάνω του, σε γνωρίζω...

Η Μαλόα βγάζει μιὰ κραυγή. Έχει αναγνωρίσει από τη φωνή το κοντόσωμο άνθρωπάκι.

— Ο Σάμπα! φωνάζει.

Πράγματι είναι ο Σάμπα. Μά έχει τέτοια χάλια, που θα ήταν αδύνατο να τον αναγνωρίσει ο Τάργκα.

— Έσύ είσαι, Σάμπα; λέει κατάπληκτος ο Τάργκα. Πώς διάβολο έγινες σ' αυτά τα χάλια;

— Με στέλνει ο Μουσουνγκου, μπουάνα Τάργκα! Έρχομαι από το Ίτάμπα. Έχουν ανάγκη από βοήθεια. Ο Άτσιδας είναι αιχμάλωτος...

Ο Τάργκα αναπηδά. Ο Άτσιδας αιχμάλωτος; Αυτό σημαίνει ότι τα πράγματα είναι πολύ πιο σοβαρά. Δεν είναι εύκολο να πιαστή αιχμάλωτος ο Άτσιδας. Κείνος που θα τον πιάσει πρέπει να- ναι πολύ πιο δυνατός.

Ο Τάργκα φωνάζει τους πέντε μαύρους.

— Πάρτε τον στο φορείο! προστάζει. Και δρόμο όλοι για το Ίτάμπα!

Οι τέσσερες μαύροι πιάνουν το φορείο πάνω στο ό- ποιο είναι ο Σάμπα. Ο νά- νος είναι τελείως εξαντλη- μένος. Στο δρόμο καθώς προ- χωρούν ο Σάμπα διηγείται

Τὰ λιοντάρια, οἱ βασιλιάδες τῆς Ζούγκλας, ἐφοροῦν μουγγρίζοντας μὲ ἀγριο θυμὸ!...

πῶς βρέθηκε σ' αὐτὰ τὰ χάλια. Ἐφτασαν στὸ Ἰτάμπτα κι' ὁ Μουσουγκου, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Μπαντοῦ τοῦ χωριοῦ τοὺς εἶπε νὰ τρέξουν γρήγορα νὰ φέρουν τὸν Τάργκα, γιατί ὅλη ἡ φυλὴ τους κινδύνευε.

Πράγματι ὁ Ἀτσιδάς μὲ τὸν Σάμπτα εἶχαν ξεκινήσει γιὰ νὰ γυρίσουν καὶ νὰ συναντήσουν τὸν Τάργκα, ὅταν καμμιά πενηνταριά μαῦροι τοὺς εἶχαν ἐπιτεθῆ. Ὑστερα ἀπὸ ἡρωϊκὴ πάλη ὁ Ἀτσιδάς εἶχε πιαστῆ αἰχμάλωτος, ἀλλὰ ὁ Σάμπτα εἶχε κατορθώσει νὰ ξεφύγῃ, χάρις στὸ μικρὸ ἀνάστημά του. Φεύγοντας ὅμως βρέθηκε μέσα στοὺς βάλτους καὶ εἶχε βου-

λιάξει ὡς τὸ κεφάλι. Ἄν δὲν περνοῦσαν οἱ πέντε ἐκεῖνοι μαῦροι Μπαντοῦ θὰ εἶχε σίγουρα πνιγῆ.

Αὐτὴ ἦταν ἡ ἱστορία τοῦ Σάμπτα. Δὲν ἤξερε τίποτ' ἄλλο γιὰ τὴν τύχη τοῦ Ἀτσιδά.

Οἱ πέντε μαῦροι μὲ τὸ φορεῖο, ὁ Τάργκα κι' ἡ Μαλόα προχωροῦν πρὸς τὸ Ἰτάμπτα. Δὲν εἶναι μακριά. Φαίνονται μάλιστα ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ δένδρα οἱ καλύβες τους.

Μόλις πλησιάζουν, ὁ Μουσουγκου μ' ἓναν ἄλλο ὑψηλὸ σωμα Μπαντοῦ ἔρχονται σὲ συνάντησί τους.

— Χαίρε, μπουάνα Τάργκα! λέει ὁ Μουσουγκου, ὑψώνοντας τὸ χέρι του.

— Χαιρετούμε τὸ γεναῖο ἀρχηγὸ τῶν Μπαντοῦ! Ἄπανταίε ὁ Τάργκα, ὑψώνοντας κι' αὐτὸς τὸ χέρι του...

ΚΕΦ. 2. Ὅπου ὁ Ἀσιδάς βρίσκειται κλεισμένος σὲ μιὰ κλεῦβα!

Ο ὑψηλόσωμος Μπαντοῦ ποὺ στέκει δίπλα στὸν Μουσούγκου, ρίχνει γύρω του μιὰ ματιά καὶ βλέπει στὸ φορεῖο τὸν πασαλειμμένο μέσα στὸ βούρκο Σάμπτα.

— Ἄλλος ἕνας σημαδεμένος ἀπὸ τοὺς δαίμονες τῶν θάλασσων! λέει.

Καὶ γυρίζοντας στοὺς μαῦρους ποὺ εἶχαν ἀκουμπήσει χάμα τὸ φορεῖο φωνάζει:

— Πάρτε τον καὶ ρίξτε τον στὸ ποτάμι! Τὶ τὸν κρατᾶτε. Πνίξτε τον νὰ φύγῃ τὸ κακὸ ἀπὸ τὸ Ἰτάμπα!

Ὁ Τάργκα ἐπεμβαίνει.

— Μιλᾶς σὰν ἀμυγᾶς ἀρχηγός, λέει στὸν ὑψηλόσωμο Μπαντοῦ. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς φέρνει εἶδησι γιὰ τὸ φοβερὸ κίνδυνο ποὺ διατρέχετε...

Ὁ Μπαντοῦ, κυττάζει εἰρωνικὰ τὸν Τάργκα.

— Ὁ Κιπάνγκα δὲν φοβάται κανέναν! λέει ἀγέρωχα.

Ὁ Τάργκα εἶναι ἔτοιμος νὰ τὸν σπαζῆ ἀπὸ τὸ σβέρκο γιὰ νὰ τὸν μάθῃ ἂν φοβάται κανέναν, μὰ ἐπεμβαίνει ἡ Μαλόα.

— Πέριμενε, Τάργκα, λέει. Ἄς ἀκούσουμε τί ἔχει νὰ μᾶς πῆ ὁ Μουσούγκου.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Μπαντοῦ τοῦ Ἰτάμπα σπρώχνει ἐλαφρὰ τὸν Κιπάνγκα.

— Ὁ γεναῖος Κιπάνγκα, λέει, ἔχει ἀνησυχήσει, γιὰτι κάθε βράδυ βρίσκονται δυὸ-τρεις δικοὶ μας πνιγμένοι στὸ βούρκο. Ὅλοι οἱ ὑπήκοοί μου ἔχουν τρομοκρατηθῆ. Ἄκουσε ὁμως τί τρέχει...

— Τὸ Ἰτάμπα, ἀρχίζει τὴ διήγησί του ὁ Μουσούγκου, βρίσκεται ὅπως ξέρετε μπερῶνα, στὰ σύνορα τῶν θάλασσων Τίγγκα καὶ τὰ τύμπανα ποὺ ἀκούγες εἶναι ἡ ἀπάντησι στὸ στοιχειωμένο λιοντάρι...

Ὁ Τάργκα σουφρώνει τὰ φρύδια του. Πάλι τὸ στοιχειωμένο λιοντάρι, πάλι ὁ Σίμπτα Μπουάνα!

— Δυὸ - τρεῖς νύχτες κάθε μῆνα, συνεχίζει ὁ ἀρχηγὸς τῶν Μπαντοῦ, ὅταν τὸ φεγγάρι εἶναι γεμάτο, ἀπὸ τὸ μέρος τῶν θάλασσων ἀκούγεται ἕνας βρυχηθμὸς λιονταριοῦ. Καὶ τότε συμβαίνει κάτι παράξενο: ὅλα τὰ ζῶα μας τρομοκρατοῦνται. Κι' ὄχι μόνο τὰ ζῶα μας μὰ κι' ὅλα τὰ θηρία τῆς ζούγκλας. Καὶ πέρα, στὸ ξέφωτο, κοντὰ στοὺς θάλατους οἱ ἄνθρωποι μου βλέπουν κάτι τρομερὸ. Ἕνα ἀστραποβόλο, φωτεινὸ λιοντάρι, ἕνα λιοντάρι ποὺ πετᾶει φωτιές...

Πέρα στὰ χωρία Οὐμόζα, Νγκόντα καὶ Οὐκίβα οἱ ἄνθρωποι προσκυνοῦν τὸ φλογερὸ λιοντάρι. Κι' ὅταν ἀκουσθῇ ὁ βρυχηθμὸς του, τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρῶτ' ἔρχεται στὸ ποτάμι μιὰ πελώρια πυρόγα, ποὺ χωράει ἴσαμε διακόσιους ἀνθρώπους. Κάθε

χωριό δίνει από είκοσι - τριάντα νέους. Ποῦ τοὺς πηγαίνουν, τί τοὺς κάνουν κανείς μας δὲν ξέρει. Δὲν ξαναγουρίζουν πιὰ. Κι' ἀρχηγός τῆς πυρόγας καὶ τῶν ἀνθρώπων τῆς εἶναι ἕνας λευκός... Σίμπα Μπουάνα τὸν ξέρουν ἐδῶ... Ὁ Κύριος τοῦ Λιοντάριου...

Ὁ Τάργκα ἀκούει σιωπηλὸς καὶ σκεπτικὸς. Ξέρει πολὺ καλὰ τί γίνονται αὐτοὶ ποὺ φορτώνονται στὴν πυρόγα. Πάνε γιὰ δούλοι ποιοὺς ξέρει ποῦ...

— Γιὰ συνέχισε, λέει στὸν Μουσουγγκου.

— Ἐδῶ καὶ τρεῖς μέρες ξανακούστηκε τὸ Λιοντάρι. Καὶ προχτές καὶ χτές πάλι. Κι' αὐριο τὸ πρωὶ θὰ φανῆ ἡ πυρόγα. Καὶ πρέπει νὰ στείλουμε καὶ μεῖς εἴκοσι δικούς μας. Τὴν περασμένη φορὰ δὲν στείλαμε. Κάθε δυο-τρεῖς ὅμως ἡμέρες βρῖσκαμε καὶ μερικοὺς δικούς μας πινημένους στὸ χάλτο. Γι' αὐτὸ ζητήσαμε τὴ βοήθειά σου, Μπουάνα. Κι' ἐγὼ κι' ὁ Κιπάνγκα, ποὺ εἶναι ἀρχηγὸς τῶν μαύρων τοῦ Οὐμόζα...

— Καὶ θὰ σὰς βοηθήσουμε ὅσο μπορούμε, ἀπαντᾷ ὁ Τάργκα. Μόνο τώρα ἄς πῆρῃ ἕνας τὸν Σάμπα ἀπὸ δῶ κι' ἄς πῆρῃ τὸν πλῆνη λίγο γιὰ νὰ βγῆ ἀπὸ πάνω του ὁ βούρκος.

Δυὸ μαῦροι ἀρπάζουν τὸν Σάμπα κι' ἀπομακρύνονται. Ὁ Τάργκα, ἡ Μαλόα κι' οἱ δυὸ ἀρχηγοὶ τῶν Μπαντού κάνουν συμβούλιο.

— Ποῦ πρέπει νὰ στείλουτε τοὺς εἴκοσι ἀνθρώπους σας; ρωτᾷ ὁ Τάργκας τὸν Μουσουγγκου.

— Στὸ Οὐμόζα. Ἀπὸ κεὶ περνᾷ ὁ μεγάλος ποταμὸς Μτό.

— Λοιπὸν, ἐγὼ θὰ προχωρήσω μόνος μου πρὸς τὸ Μτό. Οἱ εἴκοσι μαῦροι σου θὰ προχωροῦν μόνοι τους γιὰ νὰ πάν στὸ Οὐμόζα. Ἐγὼ θὰ τοὺς παρακολουθῶ χωρὶς νὰ με βλέπουν...

— Κι' ἐγὼ; ρωτᾷ ἀνήσυχη ἡ Μαλόα.

— Ἐσὺ μπορεῖς νὰ περιμένεις ἐδῶ Μαλόα, λέει ὁ Τάργκα. Εἶναι ἐξαιρετικὰ ἐπικίνδυνον γιὰ σένα νάρθης μαζί μου.

Ἡ Μαλόα δὲ μιλάει. Ἀπομέσα τῆς ὅμως εἶναι ἀποφασισμένη νὰ ἀκολουθήσῃ κι' αὐτὴ κρυφὰ με τὸν Μάουσα τὸν Τάργκα. Δὲν τοῦ λέει ὅμως τίποτα γιὰτὶ καταλαβαίνει ὅτι ὁ σύντροφός τῆς δὲν θὰ τὴν ἀφήσῃ.

Τὴν ἴδια στιγμή φαίνεται καὶ ὁ Σάμπα. Ἐτσι ὅπως εἶναι πλυμένος τώρῃ μπορεῖ κανεὶς εὐκόλα νὰ τὸν ἀναγνωρίσῃ.

— Ὁ Σάμπα θάρρη μαζί μου, λέει ὁ Τάργκα. Θὰ τὸν χρειαστῶ γιὰ νὰ βρῶ τὸν Ἀσιδα.

* * *

Σ' ἕνα νεῦμα τοῦ Μουσουγγκου εἴκοσι νέοι Μπαντού, ὑψηλὸσωμοὶ καὶ γεροδεμένοι, μαζεύονται γύρω ἀπὸ τὸν Τάργκα.

— Ἐσεῖς, δίνει ὁδηγίες τὸ Ἑλληνόπουλο, θὰ προχωρήσετε μόνοι σας γιὰ τὸ χω-

ριό Ουμόζα. 'Εγὼ θὰ σὰς παρακολουθῶ κρυφά. Δὲν θὰ ὑπακούσετε ὅμως σὲ κανέναν ἄλλον παρὰ σέ μένα. Πάμε.

Οἱ εἴκοσι μαῦροι, ἄοπλοι, γιατίι αὐτὸς ἦταν ὁ ὄρος τοῦ Κυρίου τοῦ Λιονταρίου, ξεκινοῦν. 'Ο Τάργκα περιμένει ν' ἀπομακρυνθοῦν ἄρκετὰ κι' ὕστερα ξεκινάει κι' αὐτὸς μὲ τὸν Σάμπα.

Εἶναι βέβαιος ὅτι ἐκεῖ στὸ Ουμόζα θὰ βρῆ τὴν ἀπάντησι στὸ μυστήριό που περιβάλλει τὸ φλογερὸ λιοντάρι, τὸ λιοντάρι που εἶχε τρομοκρατήσῃ τὰ πάντα μέσα στὴ ζούγκλα.

Προχωροῦν ἔτσι ὅλη τὴ νύχτα. Οἱ εἴκοσι Μπαντοῦ, μολο νότι κυττάζουν γύρω τους, δὲν ἔχουν ἀντιληφθῆ τὸν Τάργκα,

'Ο χορὸς τοῦ θανάτου ἀρχίζει ἄγρυπος κα' ἀνατρίαστικός.

που ὅμως προχωρεῖ σκυφτὸς ἀνάμεσα στοὺς θάμνους κοντὰ τους.

Σὲ μιὰ στιγμή τοὺς πλησιάζει καὶ θγάζει ἓνα σφύριγμα. Οἱ Μπαντοῦ σταματοῦν.

'Ο Τάργκα ἔχει διακρίνει τὸ μεγάλο ποτάμι.

— 'Εσεῖς θὰ περιμένετε ἐδῶ, λέει στοὺς Μπαντοῦ. 'Εγὼ θ' ἀνέβω σ' ἓνα δέντρο κι' ἀπὸ κεῖ θὰ δῶ τί γίνεται στὸ ποτάμι. 'Εσεῖς καθήστε ἐδῶ μὲ τὸν Σάμπα.

Καὶ λέγοντας αὐτὰ ξεκινᾷ ἀθόρυβα. Πλησιάζοντας σ' ἓνα πανύψηλο δένδρο πιάνεται ἀπὸ τὰ κλαδιά του καὶ σὰν αἰλουρος βρίσκεται σὲ λίγα δευτερόλεπτο στὴν κορυφή.

'Απὸ κεῖ πάνω ἀπλώνεται πλατὺς ὁ ποταμός. Ἰσαμε χίλια μέτρα πρὸ κάτω εἶναι ἀραγμένη μιὰ πελώρια πιρόγα, σὰν μαουνα. 'Απὸ τὴν κίνησι που γίνεται, ὁ Τάργκα καταλαβαίνει ὅτι μέσα στὴ μαουνα στοιβάζονται μαῦροι ἀπὸ τὰ διάφορα χωριά.

Κατεβαίνει γρήγορα. Γυρίζει σὲ λίγο στοὺς Μπαντοῦ μὲ τὸν Σάμπα, που τὸν περιμένουν.

Αὐτὸς κι' ὁ Σάμπα ἔχουν καὶ τόξο καὶ βέλη κι' ἐπὶ πλέον ἓνα μαχαίρι. Μὰ οἱ ἄλλοι εἴκοσι εἶναι ἄοπλοι. Καὶ σίγουρα οἱ ἄνθρωποι τοῦ Σίμπα Μπουάνα θὰ ἦταν ὠπλισμένοι.

— 'Εδῶ κοντὰ, μπουάνα, λέει ἓνας ἀπὸ τοὺς Μπαντοῦ, εἶναι τὸ χωριὸ Ντόνγκο. Μέσο: ἐκεῖ ἔχω δικούς μου φίλους. Μποροῦμε νὰ βροῦμε ὄχι μόνο δόρατα μὰ κι' ἀνθρώπους. — Τότε θὰ μείνη ἐδῶ ὁ

Σάμπα με τούς άλλους, λέει ο Τάργκα, και σύ κι' εγώ θα πάμε στο Ντόνγκο.

Πράγματι, αφού δίνει οδηγίες στον Σάμπα και τούς μαύρους να μη μετακινηθούν από κει, ξεκινάει με τον Μπαντού για το Ντόνγκο.

Ο αρχηγός των Ντόνγκο δέχεται μ' ευχαρίστησι τον Τάργκα και τον Μπαντού.

Ο Τάργκα του έξηγεί ότι ήρθαν εκεί για να ζητήσουν όπλα. Ο αρχηγός τους πηγαίνει σε μια καλύβα μέσα στην οποία υπάρχει πλήθος από δόρατα, ασπίδες και τόξα.

— Θέλουμε να μās στείλεις τρεις - τέσσερις ανθρώπους σου να μās βοηθήσουν να κουβαλήσουμε μερικά απ' αυτά, λέει ο Τάργκα.

— Γιατί όχι; λέει ο αρχηγός των Ντόνγκο και βγάζει ένα σφύριγμα.

Τρεις - τέσσερις μαύροι έρχονται τρέχοντας.

Μα την ίδια στιγμή το μάτι του Τάργκα παίρνει κάποιον μαύρο, που απομακρύνεται σκυφτός, για να μη τον δηκaneίς.

— Περίμενέ με εδώ!, λέει ο Τάργκα στον Μπαντού. Κι' αρχάζοντας ένα δόρυ, αφήνει τον κατάπληκτο αρχηγό των Ντόνγκο και τρέχει πίσω από τον μαύρο, που είχε φύγει κρυφά.

Ο μαύρος Ντόνγκο, χωρίς να αντιληφθή ότι ο Τάργκα τον παρακολουθί, προχωρεί προσεκτικά κι' άθόρυβα. Ύστερα από μισή ώρα δρόμο φτάνουν σ' ένα ξέφωτο. Ο

Το λάσα ξετυλίγεται στον άερα σαν φίδι και...

μαύρος τρέχει προς το ξέφωτο, ενώ ο Τάργκα περιμένει κρυμμένος μέσα στους θάμνους.

Πεντέξει μαύροι με φτερό στα κεφάλια χορεύουν γύρω από μια φωτιά. Λίγο πιο κάτω μερικοί άλλοι μαύροι στέκονται γύρω από μια... κλούβα. Και μέσα στην κλούβα βρίσκεται ο 'Ατσίδας!

Ο 'Ατσίδας μουκρίζει διαρκώς και δαγκάνει το χαλκά του με θυμό.

Ο Τάργκα σφίγγει το δόρυ του. Και καθώς οι μαύροι άμέριμοι χορεύουν γύρω απ'

τῆ φωτιά, ὁρμᾶ κατ' ἐπάνω τους.

Μὲ ἓνα χτύπημα τοῦ δόρατος ἀφήνει ἓνα μαῦρο στὸν τοπο, ἐνῶ μὲ μιὰ γροθιά ρίχνει ἓνα ἑυτέρω μέσα στὴ φωτιά! Τὰ φτερά τοῦ μαύρου ἀρπάζουν φωτιά. Οἱ δυὸ ἄλλοι πού βλέπουν τί ἔπαθαν οἱ σὺντροφοὶ τους, χωρὶς νὰ σταθοῦν νὰ δοῦν περὶ τίνος πρόκειται, τὸ βάζουν στὰ πόδια.

Οἱ ἄλλοι πού εἶναι γύρω ἀπὸ τὸν Ἀτσιδα, ὁρμοῦν ἐπάνω στὸν Τάργκα. Μὰ αὐτὸς πετᾷ τὸ δόρυ στὸν πρώτο ἀκριβᾶς πού τρέχει κατ' ἐπάνω του. Ὁ μαῦρος πέφτει κι' ἓνας ἄλλος πού ἐρχόταν πίσω τῷ, σκοντάφτει καὶ πέφτει ἀπὸ πάνω του. Ἀρπάζοντας ἓνα μισοκαμμένο κούτσουρο ἀπὸ τὴ φωτιά ὁ Τάργκα ἀρχίζει νὰ ἐλωνίζει τοὺς ὑπόλοιπους μαύρους. Δυὸ-τρία κεφάλια σπάζι νιν κι' οἱ ἄλλοι μαῦροι γίνονται ἄφαντοι.

Ὁ Τάργκα τρέχει κι' ἀνοίγει τὴν κλούβα. Ὁ Ἀτσιδας ἐγαίνει ἔξω, βράζοντας ἀπὸ θυμὸ.

— Κύριος Τάργκα, λέει, Ἀτσιντα νιέν νοιάζει πού κλείνει - κλείνει κλοῦβος, ἀλλὰ ἀφήνει νηστικός. Οὔτε καρμντες, οὔτε πεπόνις...

Ὁ Τάργκα βάζει τὰ γέλια.
— Ἐλά μαζί μου, λέει τοῦ Ἀτσιδα.

Κι' οἱ δυὸ μαζί τρέχουν γιὰ τὸ χωριὸ τῶν Ντόγγκο.

Ὅταν φθάνουν ἐκεῖ, τοὺς ὑποδέχονται ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ντόγγκο μὲ ἀρκετοὺς πολεμιστὲς του.

— Μέσα ἐδῶ, λέει ὁ Τάργκα στὸν ἀρχηγό, ἔχεις ἓναν ἰσως καὶ περισσότερος προδότες. Φρόντισε νὰ τοὺς παρακολοθηῖς καὶ νὰ τοὺς τιμωρήσης ὅπως τοὺς ἀξίζει.

Καὶ διηγεῖται στὸν Ντόγγκο τί συνέβη.

Παίρνουν ὕστερα τὰ δόρατα καὶ ξεκινοῦν γιὰ τὸ Οὐμόζα, ὅπου τοὺς περιμένουν οἱ εἰκοσι Μπαντοῦ.

Πράγματι, ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὴ πορεία, φθάνουν στὸ μέρος ὅπου εἶχαν ἀφήσει τοὺς Μπαντοῦ κι' ὁ Τάργκα τοὺς μοιράζει τὰ δόρατα, τὶς ἀσπίδες καὶ τὰ τόξα...

Κεφ. 3. Ὁπου ὁ Ἀτσιδας μὴ μπαρώντας νὰ τὰ βαλῆ μὲ ἄλλους τὰ βάζει μὲ τὸν Σάμπα!

Εταί εἶναι τώρα ὅλοι ὠπλισμένοι. Ὁ Τάργκα δίνει τὶς τελευταῖες ὁδηγίες:

— Ἐγὼ θὰ προχωρήσω πρὸς τὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ, λέει. Ὅταν θὰ ἰδῆτε ἓνα θέλος μου νὰ ρίχνηται πρὸς τὸ μέρος σας, θὰ τρέξετε ὅλοι πρὸς τὴν ὄχθη.

Καὶ λέγοντας αὐτὸ ξεκινᾷ τρέχοντας. Ὅταν φθάνῃ κοντὰ στὴν ὄχθη, ἀνεβαίνει γρήγορα σ' ἓνα δένδρο. Κυττάει πρὸς τὸ ποτάμι. Ἡ μεγάλη μαούνα εἶναι ἀκόμα ἀραγμένη ἐκεῖ. Εἶναι ὅμως γρημῆ μαύρους. Πισασμένος ἀπὸ μιὰ κληματίδα ὁ Τάργκα, πηδάει στὸ ποτάμι. Τὰ νερά στὸ σημεῖο αὐτὸ εἶναι πολὺ ριχά.

Βγαίνοντας ἔξω ρίχνει μὲ τὸ τόξο του ἓνα βέλος πρὸς τὸ μέρος πού περιμένουν ὁ Ἀτσιδας, ὁ Σάμπα καὶ οἱ εἰκοσι

Μπαντού.

“Ο Άτσιδας βλέπει πρώτος το βέλος.

— Κύριος Τάργκα θέλει έ- μάς!, φωνάζει. “Ο Σάμπα μεταφράζει στους Μπαντού τί λέει ο Άτσιδας. “Ολοι μαζί όρμουν προς την όχθη, ακολουθώντας τα ίχνη του Τάργκα.

Μόλις έχουν προχωρήσει λίγο, όταν μέσα από τα δέντρα φαίνεται ο έλέφαντας Μάουα με τη Μαλόα. “Η κοπέλλα κρατά στο χέρι της ένα λάσο: το λάσο του Τάργκα, που τό είχε αφήσει στο μέρος που κατοικούσαν.

Οί Μπαντού, ο Άτσιδας και ο Σάμπα φθάνουν στο μέρος που τους περιμένει ο Τάργκα. “Ο άτρόμητος Έλληνας καθορίζει τώρα τη θέση του καθενός.

Σύμφωνα με το σχέδιο του Τάργκα, ο Άτσιδας με τον Σάμπα θ’ ανέβαιναν σ’ ένα δέντρο ο καθένας. “Ο νάνος θά χρησιμοποιούσε το τόξο με τα δηλητηριασμένα βέλη κι’ ο Άτσιδας τό φυσικάλάμο του.

“Ο Τάργκα θά χτυπούσε με τό δόρυ του αυτούς που φύλαγαν τους σκλάβους. Οί μισοί Μπαντού θά τον βοηθούσαν, ενώ οί υπόλοιποι θά όρμούσαν μέσα στη μαούνα νά απολευθερώσουν τους δούλους.

— “Αν ο Σίμπα Μπουάνα, προσθέτει στο τέλος, φανή θά τον αφήσετε σέ μένα. “Έχω προσωπικό ύς λογαριασμούς με δαύτον και πρέπει νά τους ξοφλήσω.

Τό σύνθημα θά ήταν φωνη τσακαλιού. Μόλις τό άκουγαν

από τον Τάργκα, θά άρχιζαν την επίθεση!...

Στη μαούνα γίνονται οί τελευταίες προετοιμασίες για την άναχώρησι. Οί δούλοι έχουν φορτωθή μέσα κι’ άπ’ έξω στην όχθη καμμιά τριανταριά μαύροι με φτερά στα κεφάλια, άπλισμένοι με δόρατα και άσπίδες, έπιτηρούν τα γύρω.

Ξαφνικά μιá φωνή τσακαλιού άκούγεται.

Την ίδια στιγμή δυό μαύροι που στέκονται όρθιοι στην πρύμη της μαούνας φέρνουν τό χέρι στο λαιμό και πέφτουν μέσα στο ποτάμι.

Κραυγές άκούγονται. Οί μαύροι, που είναι στην όχθη άσπάζουν τα δόρατά τους και τρέχουν γύρω για ν’ άνακαλύψουν τους άόρατους έχθρούς. Μά δεν φαντάζονται ότι ο Άτσιδας με τον Σάμπα έρίσκονται στην κορυφή των δέντρων.

Την ίδια στιγμή δυό μαύροι βρίσκονται αντιμέτωποι στον Τάργκα. Μ’ ένα γερό χτύπημα του δόρατός του ο Τάργκα περνά και τους δυό στο λαιμό.

Οί άλλοι μαύροι βλέπουν τό Έλληνόπουλο και συγκεντρώνουν την επίθεση έναντίον του. Μά τώρα μπαίνουν στην μάχη οί δέκα Μπαντού.

Καθώς ο Τάργκα χτυπάει δεξιά κι’ άριστερά, ένας μαύρος, που είναι κρυμμένος στους γύρω θάμνους, βγαίνει και προσπαθεί νά πλησιάσει άθέατος στο μέρος της σύμ-

πλοκής με σκοπό να χτυπήσει από πίσω τον Τάργκα.

Καθώς προχωρεί όμως σκυφτός ξαφνικά νοιώθει να πιάνονται τα δυό του πόδια σε μια θηλιά! Είναι η Μαλόα, που έχει ρίξει το λάσο της κι' έχει πιάσει το μαύρο από τα πόδια!

Μη χάνοντας καιρό ή κοπέλλα, τον τραβάει πίσω προς τους θάμνους. Λίγο πιο πέρα είναι ο Μάουσα. Χωρίς να πητίποτα στο ζώο, η Μαλόα του δένει την άκρη τού λάσου στην προβοσκίδα. Ο Μάουσα καταλαβαίνει: σηκώνει την προβοσκίδα του και παίρνει δρόμο, σέρνοντας από τα πόδια τον δεμένο στο λάσο μαύρο.

Έν τῷ μεταξύ η Μαλόα ξαναγυρίζει στο μέρος της συμπλοκής. Τώρα οι μαύροι μπλε γμένοι σε άγρια μάχη με τους Μπαντού, έχουν αποτραβηχτή πιο πέρα. Μαζί είναι κι' ο Τάργκα.

Η κοπέλλα δεν έπεμβαίνει. Βλέπει ότι οι φίλοι του Τάργκα είναι οι νικηταί. Μά την ίδια στιγμή, δυο μαύροι που έχουν ξεφύγει από το μέρος της συμπλοκής, όρμουν πίσω από τη Μαλόα και την αρπάζουν στους ώμους τους. Τρέχουν προς την μεγάλη πυρόγα.

Ο Τάργκα, όμως, γυρίζοντας ξαφνικά, βλέπει τη Μαλόα στους ώμους των μαύρων.

Μ' ένα πήδημα βρίσκειται κιάλας στην πυρόγα. Στην πυρόγα-μαούνα ανεβαίνουν ταυτόχρονα και οι άλλοι δέκα Μπαντού, που σκοπός τους

είναι να άπολευθερώσουν τους σκλάβους.

Η σύγκρουσι γενικεύεται. Ο Άτσιδας με το Σάμπα δεν ρίχνουν πιά, γιατί υπάρχει κίνδυνος να χτυπήσουν τους δικούς τους.

Μά ο Άτσιδας δεν είναι από κείνους που μπορεί να κάθεται με σταυρωμένα τα χέρια. Κατεβαίνει γρήγορα από το δέντρο και τρέχει προς τη μαούνα.

Μ' ένα πήδημα βρίσκειται έπάνω. Η Μαλόα έχει ξεφύγει από τους δυο μαύρους, που τρέχουν πάλι να την πιάσουν, ενώ ο Τάργκα κυκλωμένος από μερικούς άλλους, προσπαθει να άπαλλαχτή απ' αυτούς για να τρέξη σε βοήθειά της.

Ο Άτσιδας πλησιάζει προς τους δυο μαύρους, που προσπαθούν να πιάσουν τη Μαλόα. Αρπάζει τον ένα από το πόδι και τον κοπανάει στο ξύλο της μαούνας.

Ούτε «κίχ» δεν κάνει ο μαύρος. Ο δεύτερος, βλέποντας ότι ο σύντροφος του έσκασε κάτω σαν καρπούζι παραγινωμένο, πέφτει μέσα στο ποτάμι.

Έν τῷ μεταξύ ένας από τους μαύρους, που είχαν κυκλώσει τον Τάργκα, τρώει μια γερή γροθιά απ' το Έληνόπουλο και έρχεται προς τα πίσω, πέφτοντας άπάνω στον Άτσιδα.

Μία δεύτερη γροθιά απ' αυτον τον ξαναστέλνει πίσω με το κεφάλι στον Τάργκα. Μά την ίδια στιγμή ώρμούσε με το κεφάλι ένας άλλος μαύρος

νά χτυπήση τὸν Τάργκα. Κι' ἀντὶ νὰ χτυπήση αὐτόν, ἀκούγεται ἓνα τρομερὸ «πάνγκ!» καὶ τὰ δυὸ κεφάλια τρακάρουν μὲ τέτοια δύναμι, πού ἀνοίγουν σὰν αὐγὰ κλούβια.

Ἐν τῷ μεταξύ οἱ δέκα Μπαντού εἶχαν ἀπελευθερώσει τοὺς ἄλλους σκλάβους, λύνοντας τὰ δεσμά τους. Ἐτσι ἡ μάχη στὴ μαούνα πῆρε τέλος. Πεντέξη μαῦροι πού βαστούσαν ἀντίστασι, θεώρησαν φρόνιμο νὰ ριχτοῦν στὸ ποτάμι γιὰ νὰ γλυτώσουν.

Μὰ γιὰ κακὴ τους τύχη, ἔνα κοπάδι κροκόδειλοι, πού εἶχαν μυριστὴ πτώματα, φάνηκαν νὰ πλησιάζουν. Μπροστὰ γκρεμὸς καὶ πίσω ρέμμα. Ἀναγκάζονται νὰ βγούν στὴν ξηρὰ. Μὰ καὶ κεῖ τοὺς ὑποδέχονται οἱ ἄλλοι Μπαντού, οἱ ὁποῖοι ἔχουν κιάλας ξεμπερδέψει μὲ τοὺς ἀντιπάλους τους ἔξω στὴν ξηρὰ.

Ἡ μάχη ἔχει τελειώσει. Οἱ ἀπελευθερωμένοι σκλάβοι φιλοῦν μ' εὐγνωμοσύνη τὰ χέρια τοῦ Τάργκα.

Οἱ τέσσερις μαῦροι τοῦ Ντόνγκο ἀναλαμβάνουν νὰ συνοδέψουν τοὺς ἐλεύθερους πιά μαῦρους στὰ χωριά τους. Μαζὶ τους θὰ πάνε καὶ οἱ Μπαντού.

Πράγματι, σὲ λίγο ὅλοι φεύγουν καὶ μένει ὁ Τάργκα, ὁ Ἀτσιδάς, ἡ Μαλόα κι' ὁ Σάμπα, πού ἔχει κατέβει ἀπὸ τὸ δέντρο.

Σ' ἓνα ἀπὸ τὰ πτώματα ὁ Ἀτσιδάς βλέπει περασμένο στὴ μέση του ἓνα τσεκούρι. Χωρὶς νὰ πῆ κανενὸς τίποτα

τὸ ἀρπάζει καὶ πηδάει στὴν ἄδεια πιά μαούνα.

Γερά χτυπήματα ἀκούγονται μέσα ἀπὸ τὸ κύτος. Σὲ λίγο ὁ Ἀτσιδάς πηδάει ἔξω κρατώντας τὸ τσεκούρι. Καὶ πρὶν οἱ ἄλλοι προλάβουν νὰ τὸν ρωτήσουν, βλέπουν τὴ μαούνα νὰ γέρνη καὶ σὲ λίγο νὰ θυβίζεται.

Ὁ Ἀτσιδάς εἶχε σπάσει μὲ τὸ τσεκούρι μερικὲς σανίδες καὶ τὰ γερά εἶχαν κατακλύσει τὴ μαούνα.

Ξαφνικὰ μιὰ τρομερὴ κραυγὴ ἀκούγεται. Καὶ κατάπληκτοι ὅλοι βλέπουν νὰ πετάγεται μέσα ἀπὸ τὰ δέντρα ἓνας ὑψηλὸσωμος λευκός, κρατώντας μιὰ πελώρια σπάθα στὰ χέρια του.

Εἶναι ὁ Σίμπα Μπουάνα, ὁ Κύριος τοῦ Λεονταρίου!

Ἀστραπιαία ὁ Τάργκα ὀρμάει κατ' ἐπάνω του, τὴν ὥρα ἀκριβῶς πού τὸ σηκωμένο σπαθὶ τοῦ λευκοῦ πέφτει πρὸς τὸ κεφάλι τοῦ Ἑλληνα.

Μὰ τὴν ἴδια στιγμή τὸ τσεκούρι τοῦ Ἀτσιδάς φαίνεται νὰ πετᾷ στὸν ἀέρα. Πράγματι ὁ Ἀτσιδάς τὸ ἔχει ρίξει μὲ τέτοια δύναμι, ὥστε τὸ τσεκούρι χτύπησε τὸ σπαθὶ καὶ τὸ ἔσπασε στὰ δύο.

Τώρα ὁ Τάργκα κι' ὁ Σίμπα Μπουάνα ἐρχονται στὰ χέρια. Ὁ Ἀτσιδάς θέλει νὰ βοηθήσει κι' ὀρμάει κι' αὐτὸς στὴ μέση.

Μὰ καθὼς ὁ λευκὸς βρίσκεται ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν Τάργκα, τινάζει δυνατὰ τὰ πόδια του σὰν νὰ σπαράζει. Καὶ ἡ μπόττα τοῦ λευκοῦ βρίσκει

τὸν Ἀτσιδά στο πρόσωπο.

Χάνοντας τὴν ἰσορροπία του ὁ Ἀτσιδάς, πέφτει ἀνάσκελα, θγάζοντας ἕνα τρομερὸ «γρρρ!», πού ἀντήχησε γύρω σὰν κανονικά. Ὁ Τάργκα, χαλαρώνοντας τὴν πίεσί του γιὰ μιὰ στιγμή πάνω στο λευκό, γυρίζει νὰ δῆ τί ἔπαθε ὁ φίλος του.

Μὰ τὴν ἴδια στιγμή ὁ Σίμπα Μπουάνα τινάζεται, ξεφεύγει καὶ εξαφανίζεται μέσα στὴ λόχμη.

Ὁ Ἀτσιδάς ἔχει σηκωθῆ. Τὰ μάτια του ἔχουν γούρλωσι ἀπὸ τὸ θυμὸ κι' εἶναι σίγουρο ὅτι ἂν εὔρισκε μπροστά του τὸν λευκό, θὰ τὸν ἔτρωγε ζωντανό.

Μὰ ὁ λευκὸς ἔχει εξαφανισθῆ. Καὶ γιὰ νὰ βγάλῃ τὸ ἄχτι τοῦ ὁ Ἀτσιδάς τὰ βάζει μετὸν Σάμπα.

— «Ἐλα ντῶ, Μικρόβιος!, φωνάζει. Ἐσένα τρέχει - τρέχει φέρνεις πεπόνις, καρπούτζις, καρύνις... Ἄλλοιῶς Ἀτσιόιντα τρώει - τρώει ἐσένα!

Κι' ὁ Σάμπα τρέχει νὰ βρῆ κανένα ἀγριοπέπону: «Ἄλλως τε, ὅλοι εἶναι πεθαμένοι τῆς πείνας...

ΚΕΦ. 4. Ὃπου ὁ Τάργκα μεταχειρίζεται συγχρόνα πολεμικὰ ὄπλα χωρὶς νὰ θέλῃ.

Πράγματι, ὁ Σάμπα ἀνακαλύπτει ἕνα μέρος μετ' ὄφθου ἀγριοπέπону. Βάζει τὶς φωνὲς στὸν Ἀτσιδά καὶ σὲ λίγο ὅλοι ἔχουν πέσει μετὰ μούτρα στὸ φαί. Ἐχουν, ἄλλως τε, τόσες ὥρες νὰ φάνε κι' εἶναι καὶ κουρασμένοι ἀπὸ τοὺς τόσους κόπους.

Ἄφου ἔφαγε ἡ Μαλόα, σηκώνεται νὰ περπατήσῃ λίγο ἀνάμεσα στὰ γύρω πολυχρώμα λουλούδια. Ξαφνικὰ ἐκεὶ πού κάνει βόλτες, βλέπει ἕνα μεγάλο κασόνι.

Παραξεμιμένη ζυγώνει κοντά. Τὸ κασόνι εἶναι δεμένο γύρω με λάμα σιδερένια· κι' ἔχει γράμματα ἀπ' ἔξω. Γράμματα σὲ μιὰ ξένη γλῶσσα. Φωνάζει τὸν Τάργκα νὰ τρέξῃ γρήγορα.

Ἀνησυχος ὁ Τάργκα τρέχει κοντὰ τῆς. Πίσω ἀκολουθοῦν ὁ Ἀτσιδάς κι' ὁ Σάμπα.

Ὁ Τάργκα διαβάζει τὴν ἐπιγραφή ἀπ' ἔξω. Εἶναι γραμμένη ἀγγλικά:

«ΠΡΟΣΟΧΗ! BOMBA!»

Ὁ Ἀτσιδάς θέλει νὰ πιάνῃ τὸ κασόνι, νὰ τὰ σπάσῃ νὰ δῆ μήπως ἔχει τίποτε φαγώσιμο μέσα. Μετ' κόπο τοῦ δίνει ὁ Τάργκα νὰ καταλάβῃ τί τρομερὸς κίνδυνος κλείνεται μέσα στο κασόνι. Φαίνεται πὼς θὰ τὸ εἶχε κρύψει ἐκεὶ ὁ Σίμπα Μπουάνα γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο.

Ὁ Τάργκα μένει γιὰ λίγο συλλογισμένος. Σκέπτεται τί νὰ κάη τὸ κιβώτιο αὐτό, ὅταν ἕνα «γρρρ!» τρομερὸ τοῦ Ἀτσιδά τὸν κάνει νὰ τινάχτῃ.

— «Ἐκεῖ, ἐκεῖ!, φωνάζει ὁ Ἀτσιδάς. Κύριος Τάργκα ἐκεῖ!

Σ' ἕνα κορμὸ δέντρου λίγο πιὸ κάτω, ἕνα βέλος ἔχει καρφωθῆ. Κάποιος τὸ εἶχε ρίξει γιὰ τὸν Ἀτσιδά, ἀλλὰ ἀπτόχησε καὶ τὸ βέλος καρφώθηκε στὸ δέντρο.

— Χάμω ὅλοι!; φωνάζει ὁ

Τάργκα για μιὰ στιγμή, πού κάτι παίρνει τὸ μάτι του.

Χωρὶς νὰ σκεφθοῦν οἱ ἄλλοι πέφτουν χάμω. Καὶ τὴν ἴδια στιγμή δεκάδες βέλη σφυρίζουν γύρω, ἀπ' ὅλες τὶς μεριές.

Ὁ Τάργκα κυττάζει γύρω του. Φαίνεται νὰ ὑπάρχουν πολλοὶ μαῦροι γύρω, μὰ κανεὶς δὲ φαίνεται. Εἶναι ὅλοι κρυμμένοι μέσα στὴν πυκνὴ βλάστησι.

— Εἴμαστε κυκλωμένοι ἀπ' ὅλες τὶς πλευρές, λέει ὁ Τάργκα. Φαίνεται πὼς ὁ Σίμπια Μπουάνα ἔχει κουβαλήσει ἐδῶ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους του.

— Νὰ τοὺς ἐπιτεθοῦμε!, λέει ἡ Μαλόα.

— Πρὶν προλάβουμε νὰ τοὺς φτάσουμε, θὰ μᾶς κάνουν κόσκινο μὲ τὰ βέλη τους, λέει ὁ Τάργκα. Μᾶς βλέπουν ἀλλὰ δὲν τοὺς βλέπουμε.

— Τί θὰ κάνουμε τότε;

— Θὰ πιάσουμε ὁ καθένας μιὰ πλευρά, τέσσερις καθὼς εἴμαστε. Καὶ μόλις κανένας μᾶς ἀντιληφθῇ τὴν παραμικρὴ κίνησι θὰ ρίχνη. Ἐτοιμάστε τὰ τόξα σας.

Ὅλοι κατεβάζουν τὰ τόξα πού ἔχουν περασμένα στὸν ὦμο τους. Μόνο ὁ Ἀσιδάς βγάζει τὸ φυσοκάλαμό του.

Καὶ περιμένουν...

Ἐκεῖ πού κάθεται ὁ Ἀσιδάς ἀνοικοκλείνει ξαφνικὰ τὰ μάτια του καὶ δαγκώνει τὸ χαλκᾶ του.

Τοῦ φαίνεται πὼς βλέπει κάτι νὰ κινῆται.

— Γρρρ!, μουρμουρίζει.

Μερικοὶ θάμνοι κινούνται. Κι, ὄχι μόνο κινούνται, μὰ καὶ προχωροῦν μιὰ - δυὸ πιάθμας.

Κάποιος εἶναι τυλιγμένος μέσα στοὺς θάμνους καὶ προσπαθεῖ νὰ προχωρήσῃ χωρὶς νὰ διακρίνεται.

Ὁ Ἀσιδάς φέρνει τὸ φυσοκάλαμο στὸ στόμα του. Δίνει ὕστερα ἕνα γέρο φύσημα.

Μιὰ κραυγὴ πόνου ἀκούγεται μέσα ἀπὸ τοὺς θάμνους, πού τινάζονται σὰν τρελλοί.

— Τί εἶναι, Ἀσιδά; ρωτᾷ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά ἡ Μαλόα, πού ἀκούει τὴν κραυγὴ.

— Τίποτα, κύριος Μαλόα! λέει ὁ Ἀσιδάς. Ἀσιτῖντα χτυπάει ἕνας γκουρούσι!

Βροχὴ ἀπὸ βέλη σφυρίζουν ἀπὸ πάνω τους. Οἱ πολιορκητὲς βλέποντας ἕναν ἀπὸ τοὺς συντρόφους τους, πού εἶχε μεταχειριστῆ τὸ κόλπο τῶν θάμνων γιὰ νὰ πλησιάσῃ τοὺς τέσσερις φίλους, πεθαμένο, θέλουν νὰ τὸν ἐκδικηθοῦν.

Μὰ οἱ τέσσερις φίλοι εἶναι καλὰ κρυμμένοι καὶ δὲν παθαίνουν τίποτα.

Ξαφνικὰ ἕνα «πλάφ!» ἀκούγεται. Ἐνας μαῦρος, ἔχει πέσει ἀπὸ τὴν κορυφὴ ἑνὸς δέντρου κι' ἔχει χτυπήσει κάτω σὰν σακκὶ μὲ ἄμμο.

— Ἄ! κἀταραμένο γουρούνι!, ἀκούγεται ἡ φωνὴ τοῦ Σάμπια.

— Τί εἶναι τοῦτος, Μικρόβιος; ρωτᾷ ὁ Ἀσιδάς, πού κοντὰ του εἶχε πέσει τὰ ἀπροσδόκητο... δῶρο.

— Εἶχε ἀνέβει κρυφὰ στὴν κορφὴ τοῦ δέντρου κι' ἦταν ἔ-

Ἡ ὀμορφὴ Μαλόσα, ἡ ἀγαπημένη συντρόφισσα τοῦ Κυρίαρχου τῆς Ζούγκλας, αἰχμαλωτίζεται ἀπὸ τοὺς Ἰθαγενεῖς.

πού τὴν δολοφονοῦν μακριά! Ἐσφινικά ὄμως ὁ Τάωνκα στέλνει τὸ ἐπισκεπτήσιό του καὶ ἐφορμᾷ σὰν σίφουνας, πού παρσάρει στὸ δρόμο του τὰ πάντα!

τοιμος να πηδήση επάνω σου! απαντάει ο Σάμπας. Τούρριξα μία κι' ήσυχασε.

— Τεός σχωρέσ' τον, λέει ο 'Ατσιδάς.

“Αξαφνά όμως συμβαίνει κάτι απροσδόκητο. Ένας ρινόκερος έτυχε να περνάη από τὸ μέρος αὐτὸ καὶ βρέθηκε κοντὰ στὴ Μαλόα.

Τὸ θηρίο θὰ περνοῦσε χωρὶς ἴσως ν' ἀντιληφθῆ τὴν κοπέλλα, ἀν ἐκείνη τῆ στιγμῆ ἕνας ἀπὸ τοὺς μαύρους ποὺ πολιορκούσαν τοὺς τέσσερις φίλους, δὲν ἔρριχνε ἕνα βέλος.

Τὸ βέλος χτυπάει τὸ θηρίο στὸ πλευρό. Ὁ ρινόκερος γίνεται μανιώδης ἀπὸ τὸν πόνο κι' ὀρμά κατὰ τῆς Μαλόα, ποὺ ἔχει σηκωθῆ γιὰ νὰ τραβηχθῆ πρὸς τὴν πέτρα.

Μὰ ὁ Τάργκα ποὺ ἔχει δῆ τὴ σκηνή, ἀρπάζει ἕνα δόρυ καὶ χτυπᾷ τὸ ρινόκερω στὴν κοιλιά.

Τρελλὸ ἀπὸ τοὺς πόνους τὸ θηρίο, βγάζει ἀγρία μουγκρητὰ.

Οἱ μαύροι βλέποντας τὸν Τάργκα καὶ τὴ Μαλόα ἀνασηκωμένους, ἀρχίζουν νὰ τοὺς ρίχνουν βροχὴ τὰ βέλη. Μὰ μπροστὰ ἀπὸ τὰ βέλη βρίσκεται ὁ ρινόκερος, ποὺ τὰ δέχεται ὅλα στὴ ράχη του καὶ βγάζει τέτοια μουγκρητὰ, ποὺ ἀντιβουίζει ὅλη ἡ ζούγκλα.

Τρελλὸς ἀπὸ τὸν πόνο, ἀφηνιασμένος, παίρνει δρόμο. Καθὼς περνᾷ ἀπὸ τῆ ζώνη τῶν πολιορκητῶν, ἕνας μαύρος ποὺ βρέθηκε μπροστὰ του ἀναπηδά γιὰ νὰ μὴ τὸν συντριψῆ τὸ θηρίο. Μὰ ὁ ρινόκερος, βλέπων τὰς τὸν μπροστὰ του, σκύβει

τὸ κεφάλι του καὶ χτυπώντας τον με τὸ κέρατο τῆς μύτης του, τὸν τινάζει τέσσερα μέτρα ψηλὰ. Ὁ μαύρος πέφτει μ' ἕναν ὑπόκοφο γδούπο στὸ ἔδαφος καὶ μένει ἀκίνητος. Εἶναι νεκρός.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ πολιορκία συνεχίζεται, μέχρις ὅτου πέφτει ἡ νύχτα. Ὅλοι ὅμως ἔδρουν πῶς μέσα στὴ νύχτα δεκάδες μάτια ἀγρυπνοῦν, παρακολουθώντας τοὺς.

Ὁ Τάργκα μαζεύει κοντὰ του τοὺς δικούς του.

— Ἀκούστε τί θὰ γίνῃ, λέει σιγὰ. Ἐγὼ κι' ὁ 'Ατσιδάς θὰ πάρομε τὸ κιβώτιο με τὶς βόμβες καὶ θὰ προσπαθήσομε νὰ βγοῦμε ἔξω ἀπὸ τὸν κύκλο τῶν μαύρων. Ἐσεῖς δὲ θὰ μετακινήθετε ἀπὸ δῶ. Ποῦ καὶ ποῦ ρίχτε καὶ κανένα βέλος πρὸς ὅλες τὶς διευθύνσεις γιὰ νὰ φαίνεται πῶς εἴμαστε ὅλοι ἐδῶ κι' ἔχομε τὸ νοῦ μας.

Τὸ δύσκολο δὲν εἶναι πῶς νὰ βγοῦν, γιὰ τὸν Τάργκα θὰ μπορούσε ἀπὸ κληματίδα σὲ κληματίδα νὰ περάσῃ ψηλὰ ἀπὸ τὰ δέντρα μέσα στὸ σκοτάδι. Θὰ ἄκουγαν ἴσως θύρυβο οἱ μαύροι, μὰ μέσα στὸ σκοτάδι θὰ ἦταν ἀδύνατό νὰ τὸν διακρίνουν γιὰ νὰ τὸν χτυπήσουν. Τὸ δύσκολο ἦταν νὰ κουβαλήσουν τὸ κιβώτιο, ποὺ ἦταν μεγάλο καὶ ἐξαιρετικὰ βαρῦ.

Ἀποφασίζουν νὰ τὸ ἀνοίξουν. Μὲ τὸ τσεκούρι ποὺ ἔχει ὁ 'Ατσιδάς, κόβουν τὴ λάμα, ποὺ ἔδενε τὸ κασσόνι καὶ τ' ἀνοίγουν. Ὁ Τάργκα ἀνοίγει διάπλατα τὰ μάτια του.

Μέσα στο κιβώτιο υπάρχουν αντί δόμβες... χειροβομβίδες! Φαίνεται πώς άλλοτε το κιβώτιο θα περιείχε δόμβες κι' ύστερα έβαλαν χειροβομβίδες. 'Η ασάκαλυψις αυτή κάνει τον Τάργκα ν' αλλάξει σχέδιο. Δέν ήταν ανάγκη τώρα νά φύγουν. Θα έπρεπε μόνο νά μείνουν πεσμένοι χάμω για νά προφυλαχθούν από τὰ θραύσματα τών χειροβομβίδων.

Φυσικά δέ χωρεί συζήτησι ότι τīs χειροβομβίδες θα τīs έρριχνε ο Τάργκα. Ο 'Ατσίδας για μιὰ στιγμή θέλησε νά πάρη δυό-τρεις, έτσι νά τīs πετάξη για γούστο, χωρίς φυσικά νά ξέρη τί τρομερό όπλο είναι. Μά ο Τάργκα τον σταματά, γιατί ξέρει ότι αν γίνη κάτι τέτοιο, ο πρώτος που θά σκοτωνόταν, θα ήταν ο 'Ατσίδας.

Τò ύφος του Τάργκα είναι τόσο σοβαρό, ώστε ο 'Ατσίδας δέν φέρονει αντίρρηση. Κάνει μόνο ένα «γρρρ» και δαγκώνει τò χαλκά του.

Ο Τάργκα πιάνει μιὰ χειροβομβίδα. Κυττάζει με προσοχή τούς απέαντι θάμνους μήπως δη καμμιὰ κίνησι.

Πράγματι σέ μιὰ στιγμή του φαίνεται πώς κάποιος θάμνος κινείται ελαφρά. Βγάζοντας τον κρικό από τήν χειροβομβίδα, τή ρίχνει με δύναμη.

Πεντέξη δευτερόλεπτα περνούν και ξαφνικά μέσα στο σκοτάδι αστράφτει μιὰ λάμψη και ένας τρομαχτικός κρότος ακούγεται.

Ο κρότος συνοδεύεται από άγρια ούρλιαχτά. Σίγουρα θα

είχαν χτυπηθή δυό-τρεις μαύροι. Φαίνεται πώς είναι άραιά ο ένας με τον άλλον, γιατί από τīs γύρω μεριές αρχίζουν νά πέφτουν τόσο πυκνά τὰ βέλη, ώστε ο Τάργκα κι' οί δικοί του δέν μπορούν ούτε τò κεφάλι νά σηκώσουν.

Ο 'Ατσίδας με τò Σάμπια, που άκούει τον έκκωφαντικό κρότο, βουλώνουν σαστιζμένοι τ' αυτιά τους. Κυττάζουν προς τò μέρος του Τάργκα χωρίς νά καταλαβαίνουν.

Ο Τάργκα περιμένει για λίγο. Τὰ βέλη σταματούν και ακολουθεί ήσυχια. Φαίνεται ότι οί μαύροι απομακρυναν όσους είχαν χτυπηθή από τή χειροβομβίδα.

Μέσα από τò κιβώτιο πιάνει άλλη μιὰ χειροβομβίδα. Τή ρίχνει στο ίδιο μέρος που είχε ρίξει τήν πρώτη. Νέα λάμψη και νέος κρότος άκούγεται. Αυτή τή φορά όμως δέν ακούγονται φωνές. Φαίνεται πώς δέν είναι κανείς στο μέρος αυτό. Μά είναι όπωσδήποτε γύρω πολλοί άλλοι.

Ο Τάργκα σκέφτεται ν' άνοίξη δρόμο. Θέλει νά τρομακράτηση τούς μαύρους, έτσι που νά βρη έλευθερη δίοδο για νά φύγουν. Καταλαβαίνει ότι όταν ξημερώση, τὰ πράγματα θα είναι άσχημα, γιατί δέν αποκλείεται ο Σίμπια Μπουάνα νά έρχόταν με τίποτα πυροβόλα όπλα, όποτε θα ήταν δύσκολη ή θέσι τους.

Ρίχνει μιὰ χειροβομβίδα τώρα προς τήν αντίθετη πλευρά, ύστερα άλλη κι' άλλη... Ο τόπος σείεται από τούς τρομαχτικούς κρότους και τīs

λέμψεις. Ταυτόχρονα χαλάει ό κορμιοσ από τὰ ούρλιαχτά τών μαύρων.

Κείνο όμως που προσέχει ό Τάργκα είναι ότι τὰ ούρλιαχτά κι' οί φωνές άκούγονται όλο και πιο μακρισ, σημείο ότι οί μαύροι άπομακούνονται τρομοκρατημένοι.

Δυσ - τρείς χειροβομβίδες άκόμα και μετά άπόλυτη ήσυχία έπικρατεί.

Ό Τάργκα θέλει να βεβαιωθί ότι κανείς πια δέν είναι γύρω. Κόβοντας ένα μεγάλο θάμνο από τή ρίζα του με τó μαχαίρι, τόν άνασηκώνει και τόν κινεί δυνατά. Είναι αδύνατο αν υπάρχουν μαύροι γύρω να μην άντιληφθούν τήν κίνηση έστω και μέσα στο σκοτάδι ή τουλάχιστον ν' άκούσουν θόρυβο.

Τίποτα όμως... Άπόλυτη σιωπή έπικρατεί.

Ό Τάργκα κόβει από ένα φυτό κοντά του δυο πελώρια φύλλα που έχουν μάκρος ένα μέτρο και πλάτος μισό. Μέσα σ' αυτό τυλίγει καμμιιά είκοσαριά χειροβομβίδες και δένει άπ' έξω γερά τó δέμα με κληματίδες. Όσο βρίσκεται στα μέρη αυτά ό Σίμπα Μπουάνα, σκέφτεται, καλό θα είναι να λάβη τὰ μέτρα του.

Σηκώνονται τώρα όλοι να φύγουν. Μά ό Τάργκα δέν έχει σκοπό ν' αφήση τó κιβώτιο με τισ χειροβομβίδες εκεί. Γιατί δέν άποκλείεται να τισ χρησιμοποιήσουν έναντιόν τους, αν τισ βρουν οί μαύροι, που θα τους όδηγούσε στον τρόπο να τισ μεταχειριστούν ό λευκός δουλέμπορος.

Ρίχνοντας τó μπόγο με τισ χειροβομβίδες στον ώμο του, στον όποιο τόν περνά με κληματίδες, πιάνει δυο άλλες χειροβομβίδες από τó κιβώτιο.

— Πάμε!, ψιθυρίζει στους δικούς του.

Πίσω του ακολουθούν ή Μαλόα, ό Άτσίδας και τελευταίος ό Σάμπα, που μόλις διακρίνεται με τó κοντό του άνάστημα μέσα στο σκοτάδι.

Όταν προχωρούν έτσι καμμιιά τριανταριά μέτρα, ό Τάργκα στέκεται.

— Έσείς, λέει στη Μαλόα και τους άλλους, προχωρήστε καμμιιά διακοσαριά βήματα και περιμένετε με.

— Τί θα κάνης; ρωτάει άνήσυχη ή Μαλόα.

— Μη φοβάσαι, τής λέει καθησυχαστικά ό Τάργκα. Θα καταστρέψω κίνες τισ χειροβομβίδες του κασσονιού. Μόνο άπομακρυνθήτε σείς, γιατί είναι επικίνδυνο.

Η Μαλόα, ό Άτσίδας κι' ό Σάμπα άπομακρύνονται. Ό Τάργκα πλησιάζει σ' άπόστασι είκοσι μέτρων από τó κιβώτιο. Βγάζει γρήγορα τόν κρικό από τή μιιά χειροβομβίδα που κρατά και τήν πετά προσέχοντας να πέση ακριβώς μέσα στο κιβώτιο. Κι' άμέσως πέφτει πρηνηδόν στο έδαφος.

Ένας έκκωφαντικός κρότος άκούγεται και μιιά λάμψη. Τίποτ' άλλο. Η χειροβομβίδα δέν είχε πέσει στο κιβώτιο, αλλά άρκετά πιο πάνω και καθώς τὰ θραύσματά της τινάχτηκαν πέρασαν πάνω από τó κιβώτιο.

‘Ο Τάργκα άνασηκώνεται. Βγάξει τόν κρίκο από τήν δεύτερη χειροβομβίδα πού κρατά και τή ρίχνει. Τούτη τή φορά ή χειροβομβίδα πέφτει μέσα στο κιβώτιο.

“Ένας τρομερός κρότος, σαν να έρριξαν έκατό κανόνια μαζί άναταράξει τήν ήρεμία τής άπέραντης ζούγκλας. Οί λαμψεις φωτίζουν τά γύρω σαν άστραπές. Το κιβώτιο με τίς χειροβομβίδες τινάχτηκε στον άέρα.

Λίγες στιγμές άργότερα ό Τάργκα βρίσκεται μαζί με τούς τρείς φίλους του, πού τόν περίμεναν φοβισμένοι από τόν τρομακτικό κρότο...

ΚΕΦ. 5. “Όπου άποκαλύπτεται τό μυστήριο τού στοιχειωμένου λιονταριού.

Σέ μιá καλύβα στο χωριό Ουτάντα κάθεται καπνίζοντας τήν πίπα του ό Σίμπα Μπουάνα, ό Κύριος τού Λιονταριού.

“Έχει ξημερώσει κι’ ό ήλιος φωτίζει με λαμπρότητα τά γύρω. Μερικοί μαύροι δυόδυό ή τρείς - τρείς κάθονται έξω από τίς καλύβες.

Ξαφνικά άκούγεται θόρυβος. Καμμιά δεκαριά μαύροι φαίνονται πού έρχονται τρέχοντας. “Άλλοι έχουν ματωμένα τά μούτρα, ξεσχισμένα τά χέρια και ένας έχει τά μαλλιά καμμένα.

“Ο λεκός ύψηλόςωμος άνδρας αναπηδά όρθιος. Ένας από τούς μαύρους πού έρχονται τρέχει και τόν πλησιάζει.

— Μπουάνα!, φωνάζει. Χα

θήκαμε! Πάνε οί δικοί μας, σκοτωμένοι πολλοί! ‘Ο Κύριος τής Ζούγκλας κρατά τόν κεραυνό στο χέρι του.

“Ο Σίμπα Μπουάνα τόν άρπάζει από τούς ώμους και τόν τινάζει δυνατά.

— Λέγε, μωρέ, τί έγινε; ρωτάει άγρια.

— Τούς είχαμε κυκλώσει γύρω, Μπουάνα. Και τί θα κάναν; Θα παραδίνονταν σε μάς, γιατί θα τούς ανάγκαζε ή πείνα κι’ ή δίψα. Μά ξαφνικά άντήχησε γύρω μας ό κεραυνός. Πέντε δικοί μας έγιναν κομμάτια... “Υστερα άλλοι δυό...

Κι’ ό μαύρος διηγείται στον Σίμπα Μπουάνα τήν έπίθεση τού Τάργκα με τίς χειροβομβίδες.

“Ο λευκός έχει γίνει ώχρός. Βάζει μιá φωνή. Οί γύρω μαύροι τρέχουν κοντά του.

— Πάρτε τά δόρατά σας, διατάζει ό λευκός κι’ άκολουθήστε με! Αυτός πού τόν λέτε Κύριο τής Ζούγκλας, σκότωσε μερικούς δικούς σας. Το αίμα τών σκοτωμένων ζητάει έκδίκησι. Έλάτε μαζί μου!

Με άγριες πολεμικές κραυγές οί μαύροι τού Ουτάντα τρέχουν κι’ άρπάζουν τά δόρατά τους. Λίγες στιγμές άργότερα έχουν μαζευτή γύρω από τόν Σίμπα Μπουάνα.

Ξεκινούν όλοι μαζί. ‘Ο μαύρος με τά καμμένα μαλλιά χρησιμεύει για όδηγός. Θέλει να τούς όδηγήσει στο μέρος πού ρίχτηκαν οί χειροβομβίδες.

Προχωρούν έτσι ως δυό ώρες πορεία, όταν ξαφνικά στέκονται. ‘Ο όδηγός έχει δια-

κρίνει ἴχνη δημάτων.

— Ἀπὸ δὴ πέρασαν!, λέει στὸ λευκό.

Ὅλοι στέκονται. Ὁ ὀδηγὸς προτείνει ν' ἀκολουθήσουν τὰ ἴχνη. Ὁ Σίμπτα Μπουάνα εἶναι σύμφωνος. Ἔτσι μπροστὰ ὁ ὀδηγὸς καὶ πίσω ὅλοι οἱ ἄλλοι προχωροῦν ἀκολουθώντας τὰ ἴχνη, πού φαίνονται εὐδιάκριτα στὸ ἔδαφος.

Ὁ Τάργκα, ἡ Μαλόα, ὁ Ἀτσιδὰς κι' ὁ Σάμπτα ἔχουν καθήσει κάτω ἀπὸ ἕνα δένδρο νὰ ξεκουραστοῦν. Ὁ Σάμπτα ἔχει ἀνακαλύψει μερικά ἀγριοπέπωνα καὶ γύρω διακρίνονται οἱ φλοῦδες πού εἶχαν πετάξει ἀφοῦ ἔφαγαν.

Σὲ μιὰ στιγμή ὁ Τάργκα σηκώνει τὸ κεφάλι του. Τὸ ἔλαφρὸ ἀεράκι πού φυσᾷ, τὸν κάνει ν' ἀνοικοκλείνῃ τὰ ρουθούνια του. Χρόνια στὴ ζοῦγκλα τώρα, μπορεῖ μὲ τὴ μυρουδιά νὰ νοιώσῃ τὴν προσέγγιση ἀνθρώπων.

Κι' ἡ μυρουδιά τοῦ λέει πὼς κάπου κοντὰ εἶναι μαῦροι καὶ πολλοὶ μάλιστα.

Τινάζεται ὄρθιος.

— Μαλόα, λέει σπὴν ἁμορφὴ κοπέλλα, ἐσύ, ὁ Ἀτσιδὰς κι' ὁ Σάμπτα ἀνεβήτε στὸν Μάουα καὶ τραβήτε πρὸς τὰ ἀνατολικά. Γρήγορα ὁμῶς. Ἐγὼ θάρθῶ νὰ σὰς βρῶ.

— Τί συμβαίνει; ρωτᾷ ἀνήσυχη ἡ Μαλόα.

— Τίποτα. Ἀρκετοὶ μαῦροι ὁμῶς ἔρχονται κατὰ δῶ. Γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ ἀπομακρυνθῆτε. Θὰ τοὺς κανονίσω μόνος μου.

Ἡ Μαλόα βγάζει μιὰ φωνή

κι' ὁ ἔλεφας Μάουα πού γύριζε κάπου ἐκεῖ κοντὰ ἔρχεται τρέχοντας.

Πιάνει τὴ Μαλόα μὲ τὴν πρόβοσκίδα του ἀπὸ τὴ μέση καὶ τὴν ἀνεβάζει στὴ ράχη του. Τὸ ἴδιο κάνει γιὰ τὸν Ἀτσιδὰ κι' ὕστερα γιὰ τὸ Σάμπτα.

Σ' ἕνα σφύριγμα τῆς Μαλόα ὁ ἔλεφαντας ἀπομακρύνεται πρὸς τ' ἀνατολικά.

Ὁ Τάργκα μένει μόνος του. Περιμένει κρυμμένος πίσω ἀπὸ ἕνα δέντρο.

Σὲ λίγο φαίνονται οἱ πρῶτοι μαῦροι προχωρώντας τρομοκρατικά καὶ κυττάζοντας γύρω τοὺς.

Μέσα ἀπὸ τὸ δέμα πού εἶχε διπλωμένο μὲ φύλλα ὁ Τάργκα βγάζει μιὰ χειροβομβίδα.

Οἱ μαῦροι βρίσκονται σ' ἀπόστασι πενήντα - ἐξήντα μέτρων. Ἐκεῖνο ὁμῶς πού θέλει νὰ κάνῃ ὁ Τάργκα, εἶναι ὄχι γὰ τοὺς σκοτώσῃ ἀλλὰ νὰ τοὺς τρομοκράτησῃ. Ἔτσι θὰ τοὺς ἀναγκάσῃ νὰ τὸ βάλουν στὰ πόδια. Καὶ τότε ὁ Σίμπτα Μπουάνα, μόνος χωρὶς τὴ βοήθεια τῶν μαύρων ὄχι μόνο θὰ ἦταν ἀνίσχυρος, μὰ θὰ ἦταν εὐκολώτατο νὰ τὸν συντρίψῃ ὁ Τάργκα. Γιατί καταλάβαινε ὅτι οἱ μαῦροι φοβόντουσαν τὸν λευκό, πού τοὺς τρομοκρατοῦσε μὲ τὸ φλογόβολο λιοντάρι του.

Ρίχνει τώρα τὴ χειροβομβίδα. Ὁ κρότος εἶναι ἐκκωφαντικός. Ἡ χειροβομβιδὰ σκάζει στὰ εἴκοσι μέτρα. Οἱ μαῦροι βρίσκονται ἀρκετὰ μακριὰ καὶ τὰ θραύσματα τῆς χειροβομβίδας περνοῦν ἀπὸ

πάνω τους, ενώ ο Τάργκα είναι κρυμμένος πίσω από ένα πελώριο κορμό δέντρου.

Καθώς οι μαύροι βλέπουν τη λάμψη κι' ακούν τον τρομερό κρότο, τρομοκρατούνται. Τό βάζουν στα πόδια και τρέχουν σαν κυνηγμένα τσακάλια.

Ο Κύριος του Λιονταριού, που μαντεύει ότι ο Τάργκα έχει βρή το κιβώτιο με τις χειροβομβίδες, προσπαθεί άπεγνωσμένα να κρατήσει τους μαύρους που φεύγουν. Μα αυτοί πανικόβλητοι ούτε τον βλέπουν, ούτε τον ακούν. Έτσι αναγκάζεται κι' αυτός να υποχωρήσει και ν' αναβάλει για ευθεώτερο χρόνο την επίθεσή του.

Όταν ο Τάργκα βλέπει ότι όλοι φεύγουν τρομοκρατημένοι, παίρνει το δέμα του και ξεκινάει κι' αυτός προς τα ανατολικά. Πάει να συναντήσει τους φίλους του, που μαζί με τον ελέφαντα Μάουα θα τον περιμένουν.

Πράγματι, ύστερα από αρκετή ώρα τους συναντά. Η Μαλόα, που ήταν εξαιρετικά ανήσυχη, βλέποντάς τον χαμογελά. Ο Άτσιδας βγάζει ένα τρομερό «γρρρ!» απ' τη χαρά του. Ο Σάμπα πηδά σαν μικρή μαϊμού.

— Τι τά κάνεις τώρα, κύριος Τάργκα; ρωτά ο Άτσιδας. Φάει - φάει έμάς πεπόνις;

— Θα πάτε να βρήτε να φάμε και μείς, λέει ο Τάργκα. Και φάτε καλά γιατί δεν ξέρουμε πότε θα ξαναφάμε. Μόνο-μην πάτε μακριά από δω,

γιατί δεν ξέρείς τί γίνεται.

Ο Άτσιδας κι' ο Σάμπα απόμακρύνονται και σε λίγη ώρα γυρίζουν φορτωμένοι με άγριοπέπονα. Ο Άτσιδας έχει σκοτώσει κι' ένα μικρό ζαρκάδι. Η Μαλόα ανάβει γρήγορα φωτιά, ενώ ο Τάργκα γδέρνει με το μαχαίρι του το ζαρκάδι. Ο Άτσιδας έχει κιόλας πέσει με τα μούτρα στα πεπόνια, περιμένοντας να ψηθή το ζαρκάδι.

Σε λίγο κι' οι τέσσερις κάθονται και τρώνε. Είναι απόγευμα και πλησιάζει να νυχτώσει.

— Πρέπει νάχουμε τά μάτια μας δεκατέσσερα, λέει ο Τάργκα. Είναι βέβαιο πώς θα μάς έπιτεθούνε τη νύχτα. Γι' αυτό πρέπει να φυλάξουμε βάρδια.

— Φυλάει Άτσιντα!, πετάγεται ο Άτσιδας. Μόνο μαζεύει έμένα κι' άλλος πεπόνις!

Η Μαλόα γελάει. Ο Σάμπα χωρίς να πη τίποτα φεύγει και σε λίγο γυρίζει φορτωμένη άγριοπέπονα.

— Μπράβο, Μικρόβιος!, λέει εύχαριστημένος ο Άτσιδας και γλείφει το χαλκά της μύτης του. Έσένα ντώσει Άτσιντα έναν μαύρο τρώει - τρώει ψητόνε!

Ο Σάμπα κάνει μιά γκριμάτσα. Δεν του άρσει σίγουρα το δώρο του Άτσιδα.

Νυχτώνει. Όλοι ξαπλώνουν να κοιμηθούν. Μόνο ο Άτσιδας έχει μαζέψει γύρω του ένα σωρό πεπόνια και κάθε-ται ξάγρυπνος, άκουμπώντας

τή ράχη του σ' ένα δέντρο.

Ο ελέφαντας Μάουσα είναι λίγο πιο πέρα και στέκει άκίνητος σάν νά κοιμάται ὀρθιος.

Ξαφνικά τὸ ζῶο δείχνει σημεῖα ἀνησυχίας. Ο Ἀσιδίας γουρλώνει τὰ μάτια του καὶ τεντώνει τ' αὐτιά του. Τὸ ζῶο κάτι ἔχει προαισθανθῆ.

Καὶ μέσα στὸ σκοτάδι ἀντηχεῖ τώρα ἕνας τρομερὸς βρυχηθμὸς λιονταριοῦ. Χωρὶς νὰ τὸ δῆ ὁ Ἀσιδίας μαντεύει περὶ τίνας πρόκειται: τὸ λιοντάρι τοῦ Σίμπα Μπουάνα, τὸ στοιχειωμένο λιοντάρι!

Ὁ χοντρὸς νέγρος εἶναι τώρα κλεισμένος στὸ κλουβί, σάν πιεσμένο ἀγρίμι!...

— Κύριος Τάργκα! φωνάζει. Τὸ λιοντάρις!

Ὁ Τάργκα τινάζεται ὀρθιος, κ' ἀρπάζει τὸ μαχαίρι του.

Καὶ τὴν ἴδια στιγμή ἕνα ἀστραποβόλο, φλογερὸ λιοντάρι φαίνεται νὰ ὀρμᾷ πρὸς τὸ μέρος τους. Ὁ ελέφαντας τρομοκρατημένος τῶχει βάλει στὰ πόδια. Ἀπὸ τὸ θόρυβο ἡ Μαλόα κι' ὁ Σάμπα ἔχουν ξυπνήσει καὶ φαίνονται τρομαγμένοι καθὼς βλέπουν τὸ ὑπερφυσικὸ αὐτὸ θηρίο.

Μὰ ὁ Τάργκα εἶναι ἀποφασισμένος ν' ἀνακαλύψῃ τί πρᾶγμα εἶναι αὐτὸ τὸ τερατῶδες ζῶο. Χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ψυχραίμα του, μπαίνει μπροστὰ στὸ λιοντάρι. Αὐτὸ στέκεται γιὰ μιὰ στιγμή ἀκίνητο.

Γιὰ μιὰ στιγμή ὅμως. Γιατὶ ἀμέσως χυμᾷ πάνω στὸν Τάργκα. Τὸ ἀτρόμητο Ἑλληνόπουλο, μὲ μιὰ ἀστραπιαία κίνησι βυθίζει τὸ μαχαίρι του ἀκριβῶς στὸ σῆρο τοῦ λιονταριοῦ, πὺ πέφτει κεραυνοβλημένο.

Ὁ Τάργκα σηκώνεται ὀρθιος. Ἡ Μαλόα, ὁ Ἀσιδίας κι' ὁ Σάμπα τρέχουν κοντὰ του κυττάζοντας τὸ παράξενο ζῶο. Ὁ Τάργκα σκύβει καὶ τρύβει τὴν παλάμη του στὸ φωτοβόλο δέρμα τοῦ θηρίου. Σηκώνεται, τὸ κυττάζει καὶ τὸ μυρίζει.

Ξαφνικά βάζει τρανταχτὰ γέλια. Οἱ ἄλλοι τὸν κυττάζουν χωρὶς νὰ καταλαβαίνουν.

— Γιὰ κυττάξτε, λέει στοὺς φίλους του, μὲ τί ἀπλὸ πρᾶγμα προσπάθησε νὰ τρομοκρατήσῃ τοὺς κακόμοιρους τοὺς

Ὁ ρινόκερος ἐπιτίθεται! Ἡ Μαλόα τὸν περιμένει μὲ τὸ μαχαίρι ὑψωμένο, ἐνῶ ὁ Τάργκα...

μαύρους αὐτὸ τὸ κάθαρμα, ὁ δουλέμπορος. Ἐπίασε κι' ἄλειψε τὸ ζῶο ὅλο μὲ... φῶσφορο! Ὁ φῶσφορος φέγγει τὴ νύχτα. Γι' αὐτὸ τὸ λιοντάρι τοῦτο εἶναι ἔτσι φωτεινὸ.

— Τώρα τί θὰ τὸ κάνουμε; ρωτάει ἡ Μαλόα.

— Θὰ τὸ κρεμάσουμε σ' αὐτὸ τὸ δέντρο. Ὅπου νᾶναι θὰ φανοῦν οἱ μαύροι τοῦ Σίμπα Μπουάνα. Γι' αὐτὸ ἐκεῖνος ἔστειλε πρῶτα τὸ λιοντάρι του. Ἐχει τὴν ἰδέα πῶς θὰ μᾶς τρομοκρατοῦσε, ἐνῶ ταυτοχρόνα θὰ παίρναν θάρρος οἱ δικοὶ του. Μὰ ἄμα οἱ μαύροι δοῦν τὸ λιοντάρι πὺ τρέμουν κρεμασμένο στὸ δέντρο, θὰ καταλάβουν ὅτι ὁ Τάργκα εἶναι πιὸ δυνατὸς ἀπὸ τὸν ἄ-

φέντη τους καὶ θὰ τὸν παρατήσουν νὰ φύγουν.

Ἔτσι κάθονται ὅλοι περιμένοντας. Καὶ σὲ λίγο φαίνονται μερικὲς σκιὲς νὰ κινοῦνται μέσα στὸ σκοτάδι.

Ὁ Τάργκα σηκώνεται καὶ φωνάζει:

— Πολεμισταὶ τοῦ Οὐτάντα! Τὸ λιοντάρι πὺ σᾶς τρομοκρατοῦσε, εἶναι ὅπως βλέπετε, κρεμασμένο σ' αὐτὸ τὸ δέντρο! Ὁ Σίμπα Μπουάνα, στὸν ὁποῖο ὑπακοῦτε, εἶναι ἕνας ἀπατεώνας, ἕνας παλιάνθρωπος, πὺ σκοπὸ ἔχει νὰ παραδώσῃ τοὺς πατριῶτες σας γιὰ δούλους! Πιάστε του καὶ φέρτε τον ζωντανὸ στὸν νόμο Κύριο τῆς Ζούγκλας, στὸν προστάτη τῶν ἀδικημένων, στὸν Τάργκα τὸν Ἕλληνα!

Καὶ λέγοντας αὐτὰ σωπαίνει.

ΚΕΦ. 6. Ὅπου ὁ Ἀτσιδας κάνει κάτι πού δὲν θέλει ὁ Τάργκα!

— αφνικά τρομερές κραυγές; ἀκούγονται. Ὁ Τάργκα καταλαβαίνει ὅτι εἶναι ἀγγλικά. Σίγουρα εἶναι ὁ Σίμπα Μπουάνα, πού θά ἦρθε σὲ σύγκρουσι μὲ τοὺς μαύρους τοῦ.

Πράγματι, οἱ μαύροι τοῦ Οὐτάμπια, καθὼς προχωροῦσαν, ἀκούσαν τὰ λόγια τοῦ Τάργκα. Καὶ στάθηκαν σὲ ἀποσβολῶμ ἐ ν ο ι. Ἀπέναντί τους ἦταν κρεμασμένο τὸ τρομερὸ λιοντάρι νεκρό!

Τώρα πού ὁ φόβος τοῦ στοιχειωμένου ζώου δὲν τοὺς κρατᾶ πιά, οἱ μαύροι σκέφτονται ὅτι μποροῦν νὰ κάνουν καλὰ τὸ λευκό, πού τόσες ζωές δικῶν τους τοὺς στοίχισε. Καὶ προτοῦ ὁ Σίμπα Μπουάνα προλάβῃ ν' ἀντισταθῇ, ὁρμοῦν ἐπάνω του.

Ἄγριες φωνές βγάζει ὁ λευκός, προσπαθώντας νὰ ἐλευθερωθῇ. Μὰ οἱ μαύροι εἶναι πολλοὶ καὶ ὁ φόβος τοῦ Τάργκα τοὺς κάνει γενναίους.

Ἔτσι λίγες στιγμὲς ἀργότερα μερικοὶ μαύροι κοιβαλοῦν τὸ λευκὸ ἀπὸ τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια στὸν Τάργκα. Ἕνας μαῦρος μιλάει:

— Μπουάνα Τάργκα, λέει, σοῦ ζητᾶμε συγγνώμη. Μὰ τοῦτος ἐδῶ μ' αὐτὸ τὸ τρομερὸ λιοντάρι εἶχε τρομοκρατήσει ὅλους μας. Στὸν παραδίνομε. Κάνε τον ὅτι θέλεις.

— Ἀφήστε τον, λέει ὁ Τάργκα,

καὶ φύγετε. Πηγαίνετε στὸ χωριό σας ἡσυχοὶ πιά.

Οἱ μαύροι ἀφήνουν τὸν Σίμπα Μπουάνα, πού φαίνεται τρομοκρατημένος, καὶ φεύγουν.

Τώρα ὁ Τάργκα στέκει μπροστά του.

— Πῶς σε λένε; ρωτᾶει τὸ λευκό.

Αὐτὸς δὲ μιλά. Τὰ μάτια τοῦ Τάργκα ἀστράφτουν στὸ σκοτάδι.

— Ἄν θέλῃς τὴ ζωὴ σου, λέει στὸ λευκό, μιλά!

— Μπέντελ, ἀπαντᾶει αὐτός.

— Κι' ἡ δουλειά σου τὸ δουλεμπόριο. Δὲν εἶν' ἀνάγκη νὰ σε ρωτήσω.

Ὁ Μπέντελ δὲ μιλάει.

— Ἐπειδὴ εἶσαι λευκός, λέει ὁ Τάργκα, δὲν θέλω νὰ σε παραδώσω στοὺς μαύρους νὰ σε σκοτώσουν. Οὔτε θέλω νὰ βάψω τὰ χέρια μου στὸ αἷμα σου. Μὰ νὰ σ' ἀφήσω πάλι δὲν μπορῶ. Γι' αὐτὸ θὰ σε πᾶω ὡς τὸ ποτάμι. Σ' ἔνα ἀπὸ τὰ χωριά πού εἶναι στὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ, θὰ σε δώσουν μιὰ πιόγκα. Μ' αὐτὴν θὰ ἀκολουθήσῃς τὸ ποτάμι, ὡς πού νὰ σε βγάλῃ στὴν παραλία. Ἀπὸ κεῖ θὰ φύγῃς ὅπου θέλεις.

Ὁ Τάργκα σωπαίνει γιὰ μιὰ στιγμή. Ὑστερα προσθέτει:

— Ἄν ὅμως σε ξαναδῶ κατὰ τὰ μέρη τοῦτα, δὲν πρόκειται νὰ σε δώσω στοὺς μαύρους. Θὰ σε σκοτώσω μὲ τὸ ἴδιο μου τὸ χεῖρ! Πήγαίνε!

Ἐν τῷ μεταξύ, καθὼς ὁ

Τάργκα μιλά, δὲν ἔχει ἀντιληφθῆ ὅτι ὁ Ἀτσιδας δὲ βρῖσκεται κοντά τους.

Πράγματι, ὁ νέγρος ἔχει ἐξαφανισθῆ. Ἀλλὰ καθὼς ὅλοι παρακολουθοῦν τὸν Τάργκα πού μιλεῖ, δὲν προσέχουν τί γίνεται γύρω τους.

Ὁ Μπέντελ ἀπομακρύνεται γρήγορα.

Ὁ Τάργκα κυττάζει γύρω του.

— Πού εἶναι ὁ Ἀτσιδας; ρωτᾷ μὴ βλέποντάς τον κοντά του.

Γιὰ πρώτη φορὰ ἡ Μαλόα κι' ὁ Σάμπτα παίρνουν εἶδησι ὅτι ὁ φίλος τους λείπει.

— Θᾶχῃ πάει γι' ἀγριοπέρινα!, λέει ὁ Σάμπτα.

— Τέλος πάντων, λέει γελώντας ἡ Μαλόα, ὁ νοῦς τοῦ Ἀτσιδα εἶναι διαρκῶς στο φαί.

Μόνο ὁ Τάργκα δὲ μιλάει. Τὸ πρόσωπό του μόνο εἶναι συννεφιασμένο.

Λίγη ὥρα ἀργότερα ὁ Ἀτσιδας γυρίζει.

— Πού ἦσουν; ρωτᾷ ὁ Τάργκα.

— Κύριος Τάργκα, ἀπαντᾷ ὁ Ἀτσιδας, Ἀτσιντα τέλει παίρνει λίγκος ἀέρας. Ντροσιὰ εἶναι, ἕνα περίπατος κάνει καλὸ Ἀτσιντα.

Ὁ Τάργκα τὸν πιάνει ἀπὸ τὸ μπράτσο.

— Λέγε μου τὴν ἀλήθεια!

τοῦ λέει.

Ὁ Ἀτσιδας τὸν κυττάζει γιὰ λίγο. Ὑστερα λέει μὲ ἤσυχη φωνή:

— Κύριος Τάργκα, αὐτὸς ἄνθρωπος σκοτώνει τόσους ἄλλους καὶ βάζει σκοτώνει σκοτώνει ἐμᾶς. Ντροπὴ εἶναι νὰ τὸν ἀφήσῃ Ἀτσιντα φεύγει. Ἀτσιντα ξέρει ἕνας πρῶγμα: Ὅποιο σκοτώνει ἄνθρωπος ἀντίκα, πρέπει πεθαίνει.

— Τὸν σκότωσες; ρωτᾷ ἡ Μαλόα μὲ φωνὴ πού τρέμει.

— Ὅχι.

— Ἀλλὰ;

— Ἀτσιντα στέλνει αὐτὸνε παράντισο καὶ ἀφήνει ἡσυχὰ κόσμο.

Ὁ Τάργκα δὲ μιλάει. Ὁ Ἀτσιδας ἔχει σκοτώσει τὸν Μπέντελ. Δὲν ἦταν ἄρα γε δίκαιο; Ἐξ αἰτίας τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ εἶχαν χάσει τὴ ζωὴ τους κι' εἶχαν βασανιστῆ τόσοι ἄλλοι...

— Πάμε!, λέει σκυθρωπὰ ὁ Τάργκα.

— Κι' αὐτά; ρωτᾷ ἡ Μαλόα δείχνοντάς τὸ δέμα μὲ τὶς χειροβομβίδες.

— Σκάψε ἕνα λάκκο καὶ θάφτες!, λέει ὁ Τάργκα στὸν Ἀτσιδα.

Λίγη ὥρα ἀργότερα οἱ χειροβομβίδες ἦταν βαθεῖα θαμμένες στὴ γῆ.

Κι' οἱ τέσσερις φίλοι ξεκινοῦν γιὰ τὴν μόνιμη κατοικία τους, σιωπηλῶς...

Τ Ε Λ Ο Σ

**ΚΑΘΗΚΟΝ ὍΛΩΝ ΣΑΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΑΣ**

ΟΙ ΓΙΟΡΤΕΣ ΕΡΧΟΝΤΑΙ

Το καλύτερο δῶρο που μπορεί να προσφέρει κανείς είναι ένας Τόμος του «Υπερανθρώπου» ή του «Τάργκα»!

Για να διευκολύνη τους αναγνώστες και να προσφέρει κάτι σ' αυτούς για τις γιορτές, η Διεύθυνσις των δύο περιοδικών κάνει

ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ 25%ο

σε κάθε τόμο που θα αγορασθῆ ἀπὸ σήμερα μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου!

Τῆς ἐκπτώσεως αὐτῆς δικαιούνται μόνον ὅσοι ἔχουν ἀποκτήσει

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

“ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΥ - ΤΑΡΓΚΑ,,

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Ἄγαπητοί μου φίλοι,

Εἶμαι θαθεῖα συγκινημένος ἀπὸ τὴ θερμὴ ὑποδοχὴ, ποὺ ἔχετε κάνει σὲ ὄλες τὶς ἐκδόσεις, ποὺ ἔχω κυκλοφορήσει ὡς τώρα γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος! Δὲ βρίσκω λόγια γιὰ νὰ σὰς εὐχαριστήσω γιὰ τὴν ὑποστήριξί σας καὶ τὸν ἐνθουσιασμό σας!

Δὲν βρίσκω λόγια... Γι' αὐτὸ θὰ σὰς εὐχαριστήσω μὲ ἔργα! Ἀρχισα κιόλας νὰ ἐτοιμάζω γιὰ σὰς ἓνα περιοδικό, ποὺ θὰ στέκεται στὸ ἀνώτερο ἐπίπεδο τῶν Γαλλικῶν καὶ Ἀμερικανικῶν περιοδικῶν! Ἕνα περιοδικό, ποὺ ὁμοίό του δὲν ἔχετε ξαναδιαβάσει ὡς τώρα!

Ἐτοιμάζω

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ

Δουλεύω γι' αὐτὸ σκληρὰ μέρα καὶ νύχτα!

Δουλεύω μὲ ὄρεξι καὶ ἐνθουσιασμό, μὲ κέφι καὶ μὲ χαρὰ, γιὰ νὰ σὰς προσφέρω κάτι ποὺ νὰ εἶναι τέλειο στὸ εἶδος του!

Ἀρχισα ὅμως τὴ δουλειά, χωρὶς νὰ ὑπολογίσω καλὰ τὶς δυνάμεις μου! Ἕνας ἄνθρωπος — ὅσο κι' ἂν εἶναι ὁ συγγραφεὺς τοῦ... Ὑπερανθρώπου — δὲν μπορεῖ νὰ ἔχη στὴν κυκλοφορία δυὸ ἐβδομαδιαία περιοδικὰ καὶ νὰ ἐτοιμάζῃ τρίτο, πολὺ μεγαλύτερο ἀπὸ τ' ἄλλα δυό!

Ἔτσι, βρέθηκα μπροστὰ στὸ δίλημμα ἢ νὰ ματαιώσω τὴν ἔκδοσι τοῦ νέου μεγάλου περιοδικοῦ ἢ νὰ διακόμω γιὰ ἓνα διάστημα τὴν κυκλοφορία τοῦ ἐνὸς ἀπὸ τὰ παλιὰ! Δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ διαφορετικά! Ἔτσι, ἀποφάσισα νὰ κόνω τὸ δεύτερο. Κι' ἔριξα κλῆρο...Κι' ὁ κλῆρος ἔπεσε στὸν «Τάργκα»!

Λυποῦμαι πολὺ, μὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι κι' ἐσεῖς δὲ θὰ θέλατε νὰ ματαιώσω τὴν ἔκδοσι τοῦ νέου περιοδικοῦ. Ἀς κάνοιν, λοιπόν, ὑπομονὴ οἱ φίλοι τοῦ «Τάργκα» γιὰ λίγες ἐβδομάδες, ὥσπου νὰ κυκλοφορήσῃ τὸ νέο περιοδικό. Στὸ μεταξύ ἂς ἰκανοποιηθοῦν μὲ τὸν «Ὑπερανθρώπου», ποὺ — ὅπως ὅλοι παραδέχονται — γίνεται ὅλο καὶ πιὸ συναρπαστικὸς κάθε ἐβδομάδα!

Πάντα δικός σας
ΘΑΝΟΣ ΑΣΤΡΙΤΗΣ

Υ.Γ.: Δὲν ἀνακοινῶν ἀκόμα τὸ ὄνομα τοῦ νέου περιοδικοῦ, γιὰτί δυστυχῶς ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ δὲν ἐνστάζουν νὰ ἀρπάζουν καὶ νὰ ἐξευτελίζουν τὰ ὀνόματα τῶν περιοδικῶν ποὺ πρόκειται νὰ ἐκδοθοῦν! Θὰ πληροφορηθῆτε τὸν τίτλο μὲσω τοῦ «Ὑπερανθρώπου», τῶν ἐφημερίδων, τοῦ ραδιοφώνου καὶ τῶν διαφημιστικῶν πινακίδων! Ἐπίσης, θὰ στείλω ἐπιστολὲς μὲ τὴν ὑπογραφή μου σὲ ὅλους ἐκείνους, ποὺ ἔχω τὶς διευθύνσεις τους.

Δ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪

Κάτι πρωτοφανές για την Ελλάδα!
Κάτι που χρόνια περιμένουν όλα τα Έλληνό-
πουλα!
Κάτι που θα δώσει στον Παιδόκοσμο της Ελλά-
δος αυτό που λείπει!

Δ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪

Κάτι υπέροχο, αφάνταστο, συναρπαστικό!
Κάτι εκπληκτικό, πρωτότυπο, συγκλονιστικό!
Κάτι που θα σκορπίσει ρίγη ένθουςιασμού απε-
ἄκρη σ' ἄκρη της Ελλάδος!

Δ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪

Κάτι που για πρώτη φορά εμφανίζεται στην
Ελλάδα καί σ' ολόκληρη την Ευρώπη!
Κάτι που θα λάμψη σαν ἥλιος χαρᾶς και ὑ-
γείας!
Κάτι που θα γεμίσει γοητεία την καρδιά κάθε
Έλληνόπουλου!

Δ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪ ♪

Ἐνα εὐχάριστο δῶρο τοῦ κ. Ἀστρίτη πρὸς τὰ
ἀγαπημένα του παιδιὰ τῆς Ελλάδος!
Μιά ἐκδοτικὴ προσπάθεια, ποὺ ὁμοιά της δὲν ἔ-
χετε ξαναγνωρίσει ποτέ!
Τὸ ὄνειρο τῶν ὁνείρων κάθε Έλληνόπουλου!

Η ΝΑΡΚΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Αυτός είναι ο τίτλος του τεύχους 85 του «Υπερανθρώπου», που θα κυκλοφορήσει την έρχόμενη εβδομάδα. Στο τεύχος αυτό, η Φλόγα, η Βασίλισσα του Κακού, δημιουργεί απείσια όντα και χρησιμοποιεί μια φοβερή εφεύρεσή της για να νικήσει τους Υπερανθρώπους και να εξοντώσει την Ανθρωπότητα!

Η ΝΑΡΚΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Στο τεύχος αυτό, η Φλόγα συγκρούεται με τους προστάτες της Ανθρωπότητας σε μια τιτανομαχία γιγάντων και γνωρίζει το θάνατο! Ένα θάνατο απροσδόκητο και έκπληκτικό, που κάνει ακόμα και τους Υπερανθρώπους να σαστίσουν!

Η ΝΑΡΚΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Το τεύχος 85 είναι ένα από τα πιο διαλεχτά και πιο συναρπαστικά τεύχη του «Υπερανθρώπου» με τα γοργά, γοητευτικά επεισόδιά του, τη συγκλονιστική δράση του, τους υπέροχους ηρωισμούς του και την απροσδόκητη πλοκή του!

Κανένας να μη χάσει το τεύχος 85!

ΤΑΡΓΚΑ

Αριθ. 22 — ΔΡΑΧ. 2.000

Εβδομαδιαία Βιβλία
'Ηρωϊκῶν Περιπετειῶν.

Γραφεῖα: Λέκκα 23
'Αριθ. Τηλεφ. 36.373

Τὰ προηγουμένα τεύχη πωλοῦνται στὰ γραφεῖα μας, πού εἶναι ἀνοικτὰ κάθε μέρα 9—1½ καὶ 5—7, ἐκτὸς τοῦ ἀπογεύματος τῆς Τετάρτης.

Διευθύνσεις: Οἶκον. Δ)τῆς: Γεώργιος Γεωργιάδης, Σφιγγὸς 38.
'Αρχισυντάκτης: Στέλιος Ἀνεμοδουράς, Λ. Θησέως 323. Προϊστάμενος τυπογραφείου: Γεώργιος Γεωργιάδης Μεγίστης 19.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

1) Ὁ κυρίαρχος τῆς Ζούγκλας.	13) Ἡ ἀρπαγὴ τῆς Μαλόα.
2) Ἡ σπηλιὰ μὲ τὰ Διαμάντια.	14) Στὸ βωμὸ τοῦ Μαύρου Δαίμονα.
3) Ζοῦμπο, ὁ ἱερός Ἐλέφαντας.	15) Πιθηκάνθρωποι τοῦ Μπουάνα.
4) Ὁ φύλακας τῶν Θησαυρῶν.	16) Κυνηγὸς Ἀνθρώπων.
5) Μαλόα, τὸ Κορίτσι -Τίγρης.	17) Καλούγκα, ὁ Κύριος τῶν Ἀετῶν.
6) Τάργκα, ὁ Λευκὸς Σίφουνας.	18) Τὸ Λάσσο τοῦ Ἑλλήνα.
7) Μονομαχία Βασιλέων.	19) Ὁ πράσινος γαλαστής.
8) Συναγερμὸς στὴ Ζούγκλα.	20) Τὸ κορίτσι καὶ τὸ τέρας.
9) Ζαιούρ ὁ προδότης.	21) Τὸ Στοιχειωμένο Λιοντάρι.
10) Στὴ φωλιὰ τοῦ Ζαιούρ.	22) Ἡ Σπάθα τοῦ Δημίου.
11) Ἰπτάμενος Τρόμος.	
12) Τὸ φαρμάκι τῆς κόμπρας.	

ΣΤΕΙΛΤΕ ΟΛΟΙ

Τὴ Διεύθυνσί σας, ἂν δὲν τὴν ἔχετε ἤδη στείλει!

Καὶ στείλτε τὶς διευθύνσεις ὅλων τῶν φίλων σας! Θὰ βοηθήσετε ἔτσι πολὺ τὸν κ. Θάνο Ἀστρίτη στὴ διάδοσι τοῦ νέου περιοδικοῦ, πὺ ἐτοιμάζει γιὰ σᾶς!

**ΣΤΕΙΛΤΕ ΟΛΟΙ ΤΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΑΣ
ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΣΑΣ**

ΤΟ ΓΕΡΑΚΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

ΞΕΡΩ ΟΤΙ ΔΕΝ ΑΞΙ-
ΖΑ ΝΑ ΜΕ ΣΩΣΕΤΕ,
ΓΕΡΑΚΙ!

ΤΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ
ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΠΡΕ-
ΠΕΙ ΝΑ ΠΙΑΣΟΥ-
ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΟΡ-
Α ΤΟΥ ΧΑΝΙΕΝ!

ΤΟΥΣ
ΦΤΑΝΟΥΜΕ!

ΘΑ ΠΛΕΥΡΙΣΟΥΜΕ ΚΑΙ
ΘΑ ΠΗΔΗΣΟΥΜΕ ΜΕΣΑ.
ΕΤΟΙΜΟΙ, ΠΑΙΔΙΑ!

ΛΙΓΑ ΛΕΠΤΑ ΑΡΓΟΤΕΡΑ, ΤΟ ΓΕΡΑΚΙ ΚΑΙ Ο ΜΑΪΚ ΕΦΟΡΜΟΥΝ...

ΜΑ ΚΑΙ ΕΓΩ ΚΑΙ ΤΟ
ΑΥΤΟΜΑΤΟ ΣΟΥ.

ΜΙΑ ΓΡΟΒΙΑ ΣΤΟΝ ΕΝΑ, ΚΑΙ ΜΙΑ ΜΕ
ΤΟΝ ΩΜΟ ΣΤΟΝ ΑΛΛΟ! ΜΑΪΚ,
ΝΤΟΓΚΑΝ! ΠΕΡΙΠΟΙΗΘΕ
ΤΟΥΣ ΥΠΟΛΟΙΠΟΥΣ!

ΣΕ ΛΙΓΟ ΟΙ ΚΑΚΟΥΡΓΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΛΟΙ ΕΚ-
ΤΟΣ ΜΑΧΗΣ, ΔΕΜΕΝΟΙ ΓΕΡΑ, ΜΕ ΤΟ
ΚΛΕΜΜΕΝΟ ΧΡΥΣΙΑΦΙ ΣΟΡΙΑΙΣΜΕΝΟ
ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥΣ!

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ
ΤΕΛΟΣ ΚΑΘΕ ΚΑ-
ΚΟΥΡΓΟΥ!!

ΤΕΛΟΣ